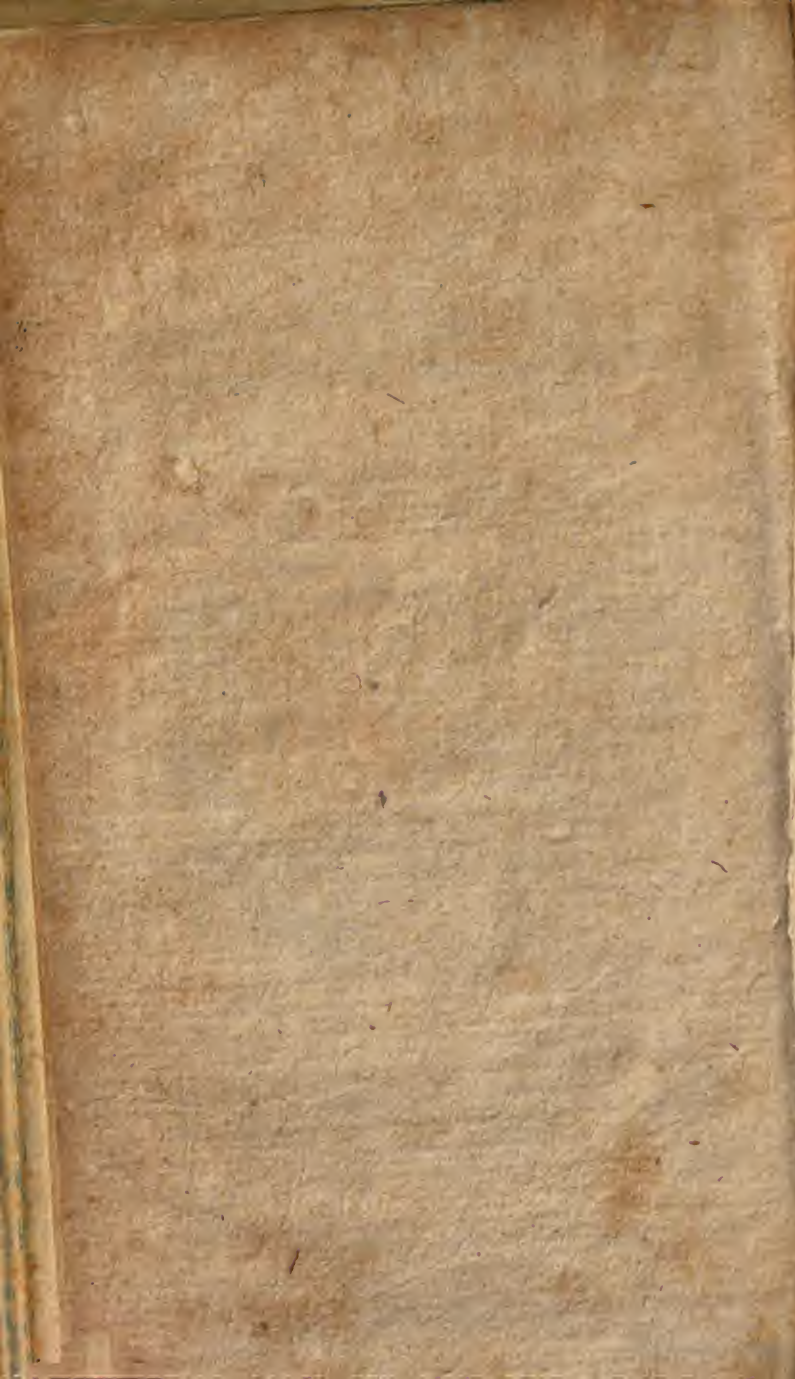

S.P.N
AUGUSTINI
EPISCOPI
HIPPONENSIS
MANUALE IN...

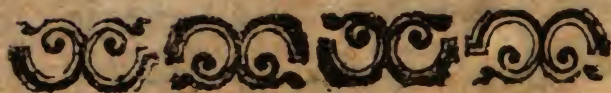
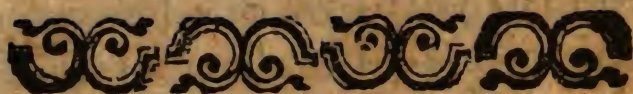
Aurelius santo Augustinus
(santo), ...

4-3-4

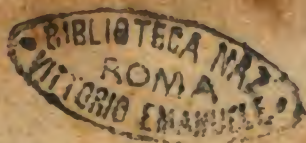

ΑΓΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤ. 99

παροπώω Ε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ὥστε
 νὰ ἔλθῃ ἐκεῖνο τηείως. ας μὲ ὠφρη-
 ση ἐδὼ ὁ γνωρισμός. σε; δὲ νὰ γλή-
 κῇ τέλει. ας αὐξήσῃ εἰς ἐμὴν ἐ-
 δὼ ἡ ἀγάπη σε, δὲ νὰ εἶ ἡ ἐκεῖ γε-
 μάτη, δὲ νὰ εἶ ἡ διφροσύνη με ἐδὼ
 μὲ τὴν ἐλπίδα μεγάλη, καὶ ἐκεῖ μὲ τὸ
 ἔργον τηεία. ἀληθινὰ Θεὸς ζητῶ δὲ
 νὰ λάβω ἐκεῖνο ὅπῃ ὑπόχρεσται. τετέ-
 σιν ἡ χαρὰ με νὰ εἶ πετρηωμένη-
 εἰς πόσον ας σὲ μετρήσῃ ὁ νῦν με, ας
 μιλήσῃ ἡ γλῶσσα με, ας ἀγαπήσῃ
 ἡ καρδίᾳ με, ας διηγάται τὸ σῶμα
 με, ἐκείνῳ ας πεινᾷ ἡ ψυχὴ με,
 ἐκείνῳ ας διψᾷ ἡ σὰρξ με, ἐκείνῳ,
 ας ὀπιθυμᾷ ἡ εὐσία με, ἕως ἔτι εἰσελθ-
 σομαι εἰς τὴν χαρὰν τῆ κυρίας με. Ε
 ἐκεῖ ὅπῃ μέλλω νὰ δῶ σκοπῶμαι. εἰς
 τοῦτον αἰῶνα καὶ αἰώνων ἀμὲν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

98 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

θέλω σε, σέβα σέβα εἰς τὴν καρδίαν
 μου, ἀν' ἐτέτη εἶ) ἡ χαρὰ εἰς τὴν ὁ-
 ποίαν σεβάνουσι οἱ δῦλοι σου, ποῖοι
 θέλῃσι σεβέναι εἰς τὴν χαρὰν τῆς κυρίας
 αὐτῆς. ἀμὴ καὶ ἀλήθειαν, τὴν χα-
 ρὰν ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁποίαν θέλῃσι χαί-
 ρεσθαι οἱ ἐκλεκτοί σου, ἔτε ὁφθαλμός
 εἶδεν, ἔτε ἤκουσεν, ἔτε ἐπὶ καρδίαν
 ἀνθρώπου ἀνέβη. ἀκόμη λοιπὸν δὲν
 ἐλόγησα ἔτε εἶπα, κύριε πόσον δὲ-
 φρανθήσονται οἱ ἐκλεκτοί σε. πό-
 σον θέλῃσι σὲ ἀγαπήσθαι, ἀλη-
 θινὰ ἔτε ὁφθαλμός εἶδεν. ἔτε ἤ-
 κουσεν, ἔτε ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου
 ἀνέβη. εἰς ἐτέτι τὴν ζωὴν, πόσον
 θέλουσι σὲ γνωρίσθαι, καὶ πόσον
 θέλουσι σὲ ἀγαπήσθαι, εἰς ἐκείνῃ
 τὴν ζωὴν. θεομαί σου κύριε ὁ Θεός
 μου δός μου χάριν νὰ σὲ γνωρίσω.
 νὰ σὲ ἀγαπήσω διὰ νὰ δόξαινωμαι
 διὰ τ' ἐσένα. καὶ ἂν καλὰ τελείως εἰς
 τέτι τὴν ζωὴν δὲν ἐμπορῶ, ἀς

Περὶ τῆς πληρεσείτης χαρᾶς τῆς αἰ-
 νίας ζωῆς.

Κεφάλαιον. λς.

ΘΕΕ ΜΕ ΚΑΙ ΚΥΕΙΕ ΜΟΥ, ΕΛΠΙΣΑ
 ΚΑΙ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ.
 ΕΙΠΕ ΤΗ ΨΥΧῃ ΜΟΥ, Αὐτὸ ἐτίθετο εἶ
 ὄφρουσιν δὲ τὸ ὅποιον δὲ μέσου
 τῆς σὲ μᾶς λέγεις ζητεῖτε καὶ λή-
 ψατε ὅπως ἡ χαρὰ ἡμῶν πληροθῇ.
 Διότι εὗρηκα κάποιαν χαρὰν γε-
 ματίω, καὶ πλέα πᾶσα γεματίω.
 Δηλονότι μὲ γεματίω καρδία, γε-
 ματίω διάνοια, γεματίω ψυχὴ,
 καὶ γεματὸ ὅλος ὁ ἀνθρώπος. ἐ-
 παύω εἰς τὴν χαρὰν ἐκείνην εἶ
 ἄλλη χαρὰ. Τὸ λοιπὸν ὅλη ἡ χα-
 ρὰ ἐκείνη δὲν σεβάνει εἰς τοὺς χα-
 ρύμηνους, μόνον ὅλοι οἱ χαρέμηναι
 ἐσθλάσονται εἰς τὴν χαρὰν τῆς κυ-
 είου αὐτῆς. Εἰπέ κύριε. Εἰπέ τῷ
 Ε ΔΕ-

ἑδαιμονίαν, ὁ καὶ εἰς χερεῖς σύγ-
 κεισιν ὡφεισσότερον δέλει ἀγαπή-
 σθαι τὸν Θεὸν ὡς τὸ τοῦ λόγου τοῦ,
 καὶ ὅτι λοιποὺς ὅλους μετὰ τοῦ λόγου
 τοῦ, ἔτι καὶ ὡφεισσότερον δέλει χα-
 ριῶν χερεῖς ἐξέτιμωσιν τὴν ἑδαιμο-
 νίαν τῆς Θεοῦ ὡς τὸ δὲ τὴν ἐδικαιώ-
 τε καὶ ὁλονῶν τῶν καλῶν μετὰ τῆς λό-
 γου τῆς. ἀντὶ τὸν Θεὸν ἔτι τὸν ἀγα-
 πῆσι μετὰ ὅλῳ τὴν καρδίαν, μετὰ
 ὅλῳ τὴν δόξαν, καὶ μετὰ ὅλῳ
 τὴν ψυχὴν. Ὅσον ὅπως ὅλη ἡ καρ-
 δία, ὅλη ἡ δόξα, ὅλη ἡ ψυχὴ,
 καὶ μετὰ ἑξῆς ἀρκετὴ, δὲ τὴν ἀξίαν τῆς
 ἀγάπης, ἐπαληθεύσας ἔτι δέλου-
 σι χαρὴν, εἰς ὅλῳ τὴν καρδίαν, εἰς
 ὅλῳ τὴν δόξαν καὶ εἰς ὅλῳ τὴν
 ψυχὴν, ὅπως ὅλη ἡ καρδία, ὅλη ἡ
 δόξα, καὶ ὅλη ἡ ψυχὴ, καὶ μετὰ ἑξῆς
 ἀρκετὴ δὲ τέλειον τῆς χαρᾶς.

ΑΓΙΟΥ ΑΓΓΟΥΣΤ. 95

ερυσσυν ὀλιγώτερον ὡς καὶ τὸ εἶ-
 χες ἐσὺ ἀπὸς σε. ἀμὴν αἰῶνας καὶ
 εἰς ἡμεῖς ἢ καὶ πλείοτεροι ἡδέ-
 λασιν ἔχῃ τὸ αὐτὸ, ἡδύλες χαρμῶν
 πόσον διὰ καρδίαν, ὑπὸ ἐκείνοις
 ὅσον καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν σου. αἰ ὁ-
 λοις ἡδύλες ὅτι ἀγαπήσῃν ὡσαύ-
 τῃ τὸν ἑαυτὸν σε. τί θέλει εἶσαι λοι-
 πὸν εἰς τὴν τελείαν ἐκείνῳ ἀγάπῃ;
 ὅπερ εἶπεν ἄγγελοι καὶ ἀνθρώποι χω-
 ρὶς μέτρον. καὶ ὅπερ καὶ εἰς δὲν ἀγα-
 πῶ τὸν ἄλλον ὀλιγώτερον ὡς καὶ ὅπερ
 ἀγαπῶ τὸν ἑαυτὸν τε. διότι ὅχι ἀλ-
 λως χαίρει καὶ εἰς διὰ καὶ εἰς ἄλλον
 ὡς καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν τε. αἰ τὸ λοιπὸν
 ἡ καρδία τῆς ἀνθρώπου διὰ πόσον κα-
 λὸν ἐδικὸν τε μὴ βίας χωρεῖ ἢ χαρὰν
 τὴν ἐδικὴν τε, πῶς θέλει εἶσαι δι-
 κτική τῶν πρὸς εἰς τῆς χαρᾶς. καὶ
 ἀληθινὰ ὅσον ὁ καὶ εἰς ἀγαπῶ-
 ντα, πόσον χαίρει διὰ τὸ καλὸν τε.
 ἀμὴν καὶ εἰς τὴν μακαρίαν ἐκείνῳ
 εἰσα-

εἰς πάλιν ὅποια καὶ πόση νὰ εἴ-
 τάχα, ἐκεῖ ὡς εἴς) τὸσον καλόν.

Περὶ τῆς ἀγάπης ὅπῃ οἱ ἄγιοι ἔχου-
 σιν ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον εἰς τὴν
 ἑραυγόν.

Κεφαλαῖον. λς.

Ω Καρδία ἀνθρωπίνη. καρδία
 ἐνδεής, καρδία ὅπῃ ἐδοκίμα-
 σες τὰ δεινὰ καὶ ταῖς κακομοιραῖς,
 μάλιστα ὅπου ἦσαι κατὰ χροσμήν
 εἰς ταῖς λαμπυρείαις. πόσον ἦθε-
 λεις χαίρειν αὐτὰ εἶχες αὐτὰ ὅλα;
 ἐρώτα τὰ ἔχατά σου καὶ τὰ σιωπ-
 κὰ σου, αὐτὰ ἐμπορεῖσαν νὰ χρη-
 σου πλὴν χαρὰν τῆς πόσης μακα-
 ριότητος. ἀμὴν κατὰ ἀλήθειαν αὐ-
 κανεὶς τὸν ὅποιον εἶχες ὅλως δι' ὅ-
 λου ὡσαν καὶ τὸν ἑαυτὸν σου, εἶχες
 τὴν αὐτὴν μακαριότητα, ἦθελες εἶσαι
 ὡς αὐτὴ ἡ χαρὰ σου. διότι δὲν ἐχαί-
 ρου

ἐκεῖνοι ἄλλο δὲν θέλουσι μόνον εἶπαι
 θέλει ἐκεῖνθ, ἔτζη καὶ ἐκεῖνθ θέ-
 λει εἶπαι θέλουσιν ἐτῆτοι. καὶ ἐκεῖ-
 νο ὅπῃ θέλει ἐκεῖνθ δὲν βαλεῖ πα-
 ρὰ τὰ γῆ. ἀν' ἴσως θέλουσι τιμῶν
 καὶ πλῆτον, ὁ Θεὸς ὅτ' ὁ δέλεος του
 ὅτ' ἀγαθὰ καὶ πιστὰ ὅτ' καθί-
 σην ὅτι πολλὰ ἀγαθὰ. μάλι-
 στα θέλουσι κραθῶν ἡοὶ Θεοῦ καὶ
 θεοί. καὶ θέλουσιν εἶσαι κληρονό-
 μοι μὲν Θεοῦ συγκληρονόμοι δὲ
 Χριστοῦ. ἀν' ἀληθινῶν βεβαιότη-
 τα, ἀληθινὰ πόσον βέβαιοι θέ-
 λουσιν εἶσαι, ὅπου ποτὲ τὸ καλὸν
 ἐκεῖνο δὲν θέλει ὅτ' λείπειν. κα-
 θὼς βέβαιοι εἶναι πῶς μὲ τὸ θέ-
 λημά τοις δὲν θέλουσι τὸ χάσθαι,
 μηδὲ ὁ Θεὸς ὅπου ὅτ' ἀγαπᾷ δὲν
 τὸ θέλει πᾶν ἀπὸ ὅτ' ἡγαπη-
 μένους του. ἀλλὰ μηδὲ ἄλλο τί-
 ποτες δυνατώτερον ἐμπορεῖ νὰ
 τοις χωρίσῃ ἀπὸ τὸν Θεόν. ἡ χα-
 ρὰ

Ξυφῆς αὐτῇ ποπῇ αὐτοὺς κύριον ὁ
 Θεός. εἰὰ σοφίαν ὀρέγεσθαι, αὐτὴ
 ἡ σοφία τῷ Θεῷ σὺ δείχνει τὴν αὐτο-
 σοφίαν. εἰὰ θέλουσι φιλίαν, αὐτὸς ἀ-
 γαπήσεν τὸν Θεὸν ὡς εὐσέβειον ἄπο
 τῆς λόγου των, καὶ ἀγάμεσά των ὡς
 ἑαυτὸν των, καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἀ-
 γαπήσθαι ὡς εὐσέβειον ἐκείνους πα-
 ρὰ οἱ ἴδιοι ἐκείνοι τὸν ἑαυτὸν τοῖς.
 διότι ἐκείνοι ἐκείνον καὶ ἀγάμεσά
 των ὡς ἐκείνον, καὶ ἐκείνους ὡς τὸν
 ἑαυτὸν των, καὶ ἐκείνους ὡς τὸν
 ἑαυτὸν των. ἀνὰ γυναικὸς ὁμόνοιας εἰς
 ὅλους ἐκείνους θέλει εἶσθαι ἕνα θέλη-
 μα. διότι κανένα ἄλλο θέλημα
 δὲν θέλει εἶσθαι εἰς ἐκείνους, μόνον
 τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. εἰὰ θέλης
 ὡς σοφία, εἰς τὸ θέλημά των θέλε-
 σιν εἶσθαι πάντες οὐδὲν αἱμοί. διότι κα-
 τὰς ὁ Θεὸς ἐμπροσθὶ εἶπεν θέλησθαι
 αὐτὸς τῷ, ἔτι δὲ δυνάμει καὶ ἐκείνοι
 εἶπεν θέλεις δι' ἐκείνον. καὶ κατὰς
 ἐκεί-

θυμάς, ἐκεῖ ἐστὶ τὸ εἶπαι ἀγαπᾶς.
 αὐτὸ σὲ χαριῶν ἢ ὁμορφιάδα, οἱ δι-
 καιοὶ λάμπουσιν ὡς ὧσῃρες. αὐτὸ σὲ
 εὐφραΐνη ἢ γληγοροσύνη, ἢ ἀνδρία,
 ἢ ἐλευθεριότης τῆς κορμιοῦ σου, δὲν
 ἐμπορεῖ κανένα πρᾶγμα νὰ σοῦ αἰ-
 πισταθῇ, ἔσονται ὅμοιοι τῇ ἀγγέ-
 λων τῆς Θεοῦ, διότι σπείρεται σῶμα
 ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευ-
 ματικόν, ἐξουσιαστικὰ ἀλήθεια ὅχι
 φυσικά. αὐτὸ γρηθὺς μακρὰ καὶ
 ὑγὴ ζωὴ, ἐκεῖ θέλῃ εἶσαι ὑγὴς
 αἰδιότης, καὶ αἰδιότης ὑγεία, διότι
 δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ στα-
 τηεῖα δικαίων πρὸς Θεῶ. αὐτὸ θέλῃς
 χορτασίαν, χορτασθήσονται ἐν τῇ
 ὀφθῆναι τῇ δόξαν κυρίου. αὐτὸ μέθην.
 μεθυσθήσονται ἀπὸ πότητος οἴκου
 τῆς Θεοῦ. ἐὰν θέλῃς μὴωδία, ἐκεῖ
 ψάλλουσιν οἱ ἄγγελοι ἀδελαίπτως
 τῇ Θεῶ. ἐὰν θέλῃς ὄλα καθαρά, ἢ
 καθαρή ψυχή δὲ τὸν χιμάρρεν τῆς
 ψυ-

Ὅτι τὸ ἀκρον αγαθὸν ὁρῶνται καὶ οἱ
καὶ τὸ ὀρέγεται.

Κεφαλ. λδ.

Ω* Παιὸς γὰρ ἀπόλαυσε τὸ τὸ κα-
λόν. τὸ τὸ ἡθὺς εἶσαι ἐκείνῃ. τὸ
δὲν ἡθὺς ἐχθρὸν ἀληθινὰ εἶπε ἡθ-
λου θύγῃσιν ἡθὺς ἐχθρὸν ἐχθρὸν. ἐπειδὴ
εἰς ἐκείνον εἶπεν ὅλα τὰ καλὰ τὰ κορμιῶ
καὶ τῆς ψυχῆς, ὅποια ἔτε ὀφθαλμοῖς
εἶδεν, ἔτε εἰς ἡκούσεν, ἔτε ὅτι καρ-
δίαν ἀνθρώπου ἀνέβη. ὅλα τὰ λοιπὸν
ἀνθρώποις εἶδεν καὶ ἐκείνῳ ἀνθρώπῳ
σκε γινώσκοντας τὰ καλὰ τῆς ψυ-
χῆς σε καὶ τὰ κορμιῶ σε, ἀγάπησε
ένα καλὸν εἰς τὸ ὅποιον εἶπεν ὅλα τὰ
καλὰ, καὶ σὲ σώνει. ὅτι θυμῶν τὸ
ἀπλὸν καλὸν εἰς τὸ ὅποιον εἶπεν καὶ θε-
καλὸν καὶ ἀρκεῖ. Τὸ ἀγαπᾷς λοι-
πὸν ὅτι σαρκίον μου, τὸ ὅτι θυμῶν
ψυχὴ μου. ἐκείνῳ εἶπεν τὸ εἶπεν ὅτι-

θυ-

εἰς τὰ λόγια τῆ ἀφροσύνης ὁλονῶν
 τῶν καλῶν, ἃ ὁχ καθύς τὰ κπι-
 σα πρᾶγματα ἐδοκιμάσαμεν, ἀμὴν
 μὲ τὸ σὺν διαφορᾷ ὅσιν ἔχῃ ὁ κτίσης
 ἀπὸ τὰ κτίσματα. ἀλλ' ὅ λοιπὸν ἡ κπι-
 σὴ (ζωὴ εἶ) καλὴ, πόσον καλὴ ἡ ζωὴ
 ὅπως διημιγεί τα πάντα. ἀλλ' ἡ σωτη-
 ρία ὅπως γίνε(ι)ται χαριτωμένη, πό-
 σον πρέπει νὰ εἶ(ν) ἡ σωτηρία ὅπως ἔ-
 καμε τὴν χάρις σωτηρίαν. ἀλλ' ἡ σοφία
 μόνον μὲ τὸ νὰ τὴν λογιᾶσθαι κανεῖς εἶ(ν)
 ὁπθυμητὴ, ἃ ποθητὴ, εἰς τὴν γινώσκιν τὴν
 γνωρισμῶν πρᾶγμάτων, πόσον
 ποθητὴ θέλῃ εἶσθαι ἡ σοφία ὅπως ἔκα-
 με τὰ πάντα ἃ τὰ ἔπλασε ἀπὸ τὸ μη-
 δεν. τέλος πάντων ἀλλ' ἡ τερπνότητες
 ὅπως εἶ(ν) εἰς τὰ χαρῆματα πρᾶγμα-
 τα εἶ(ν) πολλὰς ἃ μεγάλας, ποῖα ἃ
 πόση θέλῃ εἶσθαι ἡ ἀφροσύνη εἰς
 ἐκείνον ὅπως ἔκαμν ὅλα αὐτὰ ὅπως
 μαῖς ἀφραίνου.

χρ^στ^ς ἡσυχ^α, διότι ὁλ^θ καὶ ἀκρ^σ
ἡσυχ^α καλός.

Περὶ τ^ς ἀφραντικῆς δυνάμεως
τ^ς Θε^ς.

Κεφάλαιον . λγ.

Ω^ς ἡ ἀμέτρητος ἀγαθωσύνη ὡς ὁ
περβαίνεις πάντα νέμ. ας ἔλθῃ
εἰς ἐμὴν ἐκείνη ἡ ἀσπλάγχνα ὡς ἔβ-
γαίνει ἀπὸ τούτου πλεσιότητα . ας ῥά-
νῃ εἰς ἐμὴν ἐκείνη ὡς ἔχει ἀπὸ ἐ-
σένα . συμπάθησε διὰ χρηστότητα,
μὲν ἐκδικήσῃς διὰ δικαιοσύνην . σή-
κωσε τ^ς λόγ^ς σε τάχα ψυχὴ με καὶ
ὀρθωσε ὅλον σε τ^ς νυ^ς, καὶ λόγιασε ὅ-
σον δυνέσται ποῖον ὅσον καλὸν εἶ
ἐκείνο τ^ς ὁποῖον εἶ Θεός . ἀν^τ ἴσως ὅ-
κάθε καλὸν ἀπὸν τε ἀφραίν^ς, λόγια-
σε μὲ τὸν νέμ . σε πόσον ἀφραντικὸν
εἶ τὸ καλὸν ἐκείνα ὡς πλείον
εἰς

ἀληθινός, μακάριος, ὃς εἶπ' ἄλλο εἶναι
καλλiότερον ὡς τὸ γὰρ μὴ εἶναι. ἀμὴν
πῶς συμπαθεῖς ὅτ' ἡ κακίη αὐτῷ ὅλος
ἦσαι ἄκρ' ὀνειδίζετο. αὐτὴ τὴν δόξαν ἢ
ἀγαθότης σε εἶναι ἀκατάληπτον. ἀμὴν
τὸ κρύπτεται εἰς τὸ ἀφανιστὸν ὥς,
εἰς τὸ ὅποιον κατοικᾷς. ἀληθινὰ εἰς τὸν
βαθύτατον βυθὸν τῆς ἀγαθότητός σε εἶναι
κρυμμένη ἢ βρύσις ἀπὸ τῆς ὁπίας ῥέ-
χῃ ὁ ποταμὸς τῆς εὐσπλαγχνίας. διότι
ὄντας ὅλος ἄκρ' ὀνειδίζετο, ὅμως, ὅτε
τὸ ὃς ὅτ' ἡ κακίη ἦσαι καλός.
ὀλιγώτερον καλὸς ἢ θῆες ἦσαι αὐτὴν κανε-
νός κακῶς δὲν ἢ θῆες ἦσαι καλός. διότι
καλλiότερος εἶναι ἐκείνος ὅπῃ ὃς τῆς κα-
λῶν αὐτῶν καὶ τῆς κακῶν εἶναι ὀπτικῆς
καὶ καλόγνωμος, ὡς ἐκείνον ὅπῃ
μόνον εἰς ὅτ' ἡ καλὸς εἶναι καλός. καὶ
καλλiότερος εἶναι ὅποιον ὃς συμπαθῶν-
τας ὃς παθιδύωντας εἶναι καλός, ὡς
ὅποιον εἶναι καλός, μόνον εἰς τὸ γὰρ πα-
θῆναι. ὅτε τὰ λοιπὰ εὐσπλαγ-
χνῶν

πνιγώθηκε καὶ τὸ καπνὸν τῶν ἀμύρπιων
 ὡς δὲν ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ σκεῖνα διὰ
 τὸ ὁποῖον ἐγένετο αὐτὸ ἐσὺ δὲν τὸ ξανακα-
 νεργιώσης καὶ δὲν τὸ ξαναμορφώσης.
 θεομαύσει κύριε, ἐσὺ ὅπως δίδως νῦν εἰς
 τὸ πνεῦμα, δὸς μοι χάριν διὰ νὰ ἐμ-
 πορέσω νὰ καὶ λάβω ὅσον ἡξιώσεις,
 καὶ μὲ συμφέρει. διότι ἦσαμ ὡς πνεύμα-
 τος, καὶ αὐτὰ ἦσαμ ὅπως πνεύματος. Ἐ-
 ἀληθινὰ πνεύματος ὅτι ἐσὺ ἦσαμ κα-
 ποῖον τι, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τίποτες ἄλλοι,
 ἢ καλλήτερον, ἢ μεγαλήτερον δὲν βο-
 λῆ νὰ λογιᾶσθαι κανεῖς. τὸ λοιπὸν ἦσαμ
 κύριε ὁ Θεός μου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τί-
 ποτις καλλήτερον, ἢτε μεγαλήτερον
 δὲν ἐμπορεῖ κανεῖς νὰ λογιᾶσθαι, ἢ φα-
 νερόν ὅτι ἦσαμ τὸ ἄκρον ἀγαθὸν μόνον
 πάντων σκευώντας ἀφ' ἑαυτῶν σε. καὶ
 ὅλα ἔπλασας ἀπὸ τοῦ μηδέν, τι κα-
 λὸν ἐμπορεῖ νὰ λείπῃ ἀπὸ τοῦ ἄκρον
 ὡς ἀγαθόν, Ἐ ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐγένετο τὸ κα-
 θεκαλόν. ἐσὺ λοιπὸν ἦσαμ δεκατρεῖς,
 ἀλη-

με ἰσθῆραν ἢ κεφαλὴν μου. ὥσεί πορ-
 τὸν βαρὺ ἐβαρυνθήσαν ἐπ' ἐμέ. γνέ-
 ρισέ με, ξεφόρτωσέ με καὶ μὴ βιάζε-
 κατ' ἐπαύω με ὁ λίκκος τῆς σόματος.
 διδάξε με καὶ σὲ γυρῶσω, ἃ δῶξε ἢ
 ἑαυτὸν σε ἐκείνε ὅπῃ σὲ γυρῶει. ἐ-
 παιδὴ ἃ αὐτὸς σε δὲν μὲ διδάξης
 μήτε καὶ σὲ γυρῶσω ἐμπορῶ, μήτε καὶ
 σὲ εὕρω αὐτὸ ἐσὺ δὲν δειχθῆς. ἀμποτε-
 καὶ σὲ γυρῶσω ὅτι θυμῶντας. καὶ σὲ
 ὅτι θυμῶσω γυρῶντας. καὶ σὲ εὕρω
 ἀγαπῶντας, καὶ δεισκωντάς σε καὶ
 σὲ ἀγαπήσω. ὁμιλοῦν κύριέ μου καὶ
 ἔχαιρω ὅτι μὲ ἔπλασας εἰς τὸ κατ'
 εἰκόνα σε δεῖ καὶ σὲ ἐνθυμῶμαι καὶ
 καὶ σὲ ἀγαπῶ.

Περὶ τῆς ἀγαθότητος τῆς Θεῆς.

Κεφαλ. λβ.

Α Μὴ καθὼς ἐχαλάσθηκε δεῖ τι-
 φθορὰν τῆς κακίας, ἐτῆς ἐκείνης

84 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

ἡμῶν. πότε μαῶς θέλεις ἰδεῖν καὶ θέ-
 λεις μαῶς ἀκρόσθιν. πότε θέλεις φωτί-
 σθιν τὰ ὀμμάμας Ἐ μαῶς δείχνεις
 τὸ πρόσωπόν σου. καὶ μαῶς ὑποδίδεις
 τὸ ἑαυτόν σε. κίτταζε κύριε. ἀκροσθὶν Ἐ
 φώπσέ μας, καὶ δείξε μας τὴν λόγον
 σε. ὑπόδιδε ἡμῖν σεαυτὸν Ἐ εὖ ἔσται
 ἡμῖν, χωρὶς τὸ ὁποῖου δίδεισκέ) τόσον
 κακὸν εἰς ἡμᾶς. κάλεσέ μας, βοήθη-
 σέ μας δέομαί σου κύριε. ὅτι κεράνθη
 ἡ καρδία μας ὑπὸ τὸ σπινθῆρα γμὸν της
 γλύκανέτλω μὲ τὴν παρηγορίαν σου.
 δέομαί σε κύριε πλὴν ὧν τὰς ἀρχησανὰ
 σὲ ἱερῶν, μὴ τῆς κωθῶ χωρὶς νὰ θρα-
 φῶ ὑπὸ ἐσένα. πεινασμένῳ ἐσίμω-
 σα, μὴ χωρεῖσθαι ἀδὲν φάγω. πτωχὸς
 ἦλθα εἰς τὸν πλεῖστον, ἀλαίματος εἰς
 τὸ ὑπολαγχρον, μὴ μακρυῶν εὐκαρῶς
 Ἐ κατὰ φρονεμένη. κύριε κατεκάρ-
 φθην εἰς τέλος. Ἐ δὲν ἐμπορεῖ νὰ
 κιτάξω ἐπ' αὐτῷ. ἀνόρθωσέ με δεξιὰ νὰ
 ἐμπορεῖ νὰ κιτάξω ὑψηλὰ. αἱ ἀνομίαι

καὶ δὲν σέ ἶδα, ἔτε σέ ἐγνώρισα. τέλος
 πάντων ἐπλάσθηκα. ὅρα καὶ σέ ἰδῶ,
 καὶ ἀκόμη δὲν ἔκαμα ἐκεῖνο ὅρα τὸ
 ὁποῖον ἐγέννηκα. ὦ θαλαίπωρη τύχη
 τῆς ἀνθρώπων, ἐπειδὴ καὶ ἐδῶ ἔχα-
 σαι ἐκεῖνο ὅρα τὸ ὁποῖον ἐγινε. ὦ
 σκληρὸν καὶ ἄσυχνόν τὸ πέσιμον ἐκεῖνο.
 ὦ ἰμέ. τί ἔχασε, καὶ τί ἠῦρεν. τί τῆς
 ἔλειψε καὶ τί ἐπόμενε. ἔχασε τὴν
 μακαριότητα ὅρα τὴν ὁποίαν ἐγινε,
 καὶ εὕρηκε κακομοιρίαν ὅρα τὴν ὁ-
 ποίαν δὲν ἐγινεν. ἔβγαλεν ἀπὸ τῆς
 λόγρου τῆς ἐκεῖνο χωρὶς τὸ ὁποῖον κα-
 μία δὲ τύχη δὲν εἶναι, καὶ ἐκράτη-
 σαι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αὐτὰ καὶ αὐτὰ
 ἄλλο δὲν εἶναι μόνον κακοτυχία.
 ἔξωγετότεσ οἱ ἀνθρώποις ἄρτον ἀγέ-
 λων τὸν ὁποῖον πῶρα πεινᾷ. ζῶντες
 ἐπὶ πῶρα ἄρτον ὁδυνῆς τὸν ὁποῖον τῶ-
 τε δὲν τὸν ἠέξασκε. ὦ σὺ κύριε ἕως
 ποτε ὀπιλήσει μου εἰς τέλος. ἕως πό-
 τε ἀποστέφεις τὸ πρῶτον σὺ ἀφ'
 ἡμῶν

τὴν ἀκαμνη ὁ δὲ λαὸς σε θλιμμένον εἰς
 τὴν ἀγάπην σε, ὅτι ῥιμμένον μακρὰ
 ὑπὸ τὸ πρὸσωπόν σου, καὶ αἰαπνέει
 εἰς τὸ νὰ σέ ἰδῇ. καὶ τὸ πρὸσωπόν σε
 εἶ) μακρὰ ἀπ' ἐκείνου. ὅτι θυμῶ
 νὰ σιμῶσῃ εἰς ἐσένα. καὶ ἡ κατεκίαι
 σε εἶ) ἀπερῶν, ὅτι θυμῶ νὰ σέ
 εὖρη, καὶ δὲν ἡξάσει τὸν τόπον σου.
 ποθεῖ νὰ γυρέψῃ τὸ πρὸσωπόν σε,
 καὶ δὲν ἡξάσει.

Ὁ πῶς μέσου τῆς ἀμῆρας ἐχάσα-
 μῃ τὸ νὰ βλέπωμῃ τὸ Θεόν,
 ὅτι εἶκαμῃ τὸ Τελα-
 πωρίαν.

Κεφάλαιον λα.

Κ Τερε, Θεός μου ἦσαι, ὅτι κύριός
 με, ὅτι ποτὲ δὲν σέ ἴδα. ἐσὺ μὲ
 ἔκαμες καὶ μὲ ὤξανάκαμες, ὅτι ὅλα
 σου τὰ καλά μὲ ταῖς ἑδωκες. καὶ ἀκό-
 μι

Ἐκκείνα ὅπερ ὠφείλοισι δῆλ' ἵνα τὸν γυ-
 ρώσῃς, καὶ κλειῶντας τὴν θύραν
 γυρεύετον. αἱ εἰπὴν τώρα ὅλη σου
 ἡ καρδία εἰς τὸν Θεόν. ζητῶ τὸ πρε-
 σωπὸν σε. τὸ πρεσσωπὸν σε κύριε
 ζητήσω. ἄγε δὴ κύριε ὁ Θεός μου
 καὶ διδάξον τὴν καρδίαν μου. πως,
 καὶ πᾶν ἵνα σὲ γυρώσῃ, Ἐπὼς ἵνα σὲ
 εὔρῃ. κύριε αὖ ἐδῶ δεινῆσαι, πᾶν ἵνα
 σὲ γυρώω ὑπὸντα, εἶδὲ καὶ δέξομαι
 πάντ' ἐξου, δῆλ' ὅτι δὲν σὲ βλέπω
 παρόντα. καὶ ὁμῶς κατ' οὐρανὸν φῶς ἀ-
 πώροτον. ἀμὴν πῶς ἵνα σιμῶσω εἰς
 τὸ ἀπώροτον φῶς. Ἐπιῖθ' ἵνα μὴ ὀ-
 δηγήσῃ, καὶ ἵνα μὴ φέρῃ εἰς τὸ φῶς ἐ-
 κεῖνο. δῆλ' ἵνα σὲ ἴδω εἰς ἐκεῖνο. ἀπέκλ
 μέ τι σημαίω. μέ τι πρεσσωπὸν
 ἵνα σὲ γυρεύω. ποτέ με δὲν σε ἴδω
 κύριε ὁ Θεός μου. ποτέ δὲν ἐγνώρι-
 σα τὸ πρεσσωπὸν σε. τί ἵνα χάμη ὑ-
 ψίστ' κύριε τί ἵνα χάμη. ὁ μακρο-
 μήκος ὑπὸ σένα καὶ ἱεροισιμῶς ἐξέτος.

80 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

ζῆ, ὄνοις εὐκαλα (ωδασύρην) τὸν λο-
 γισμὸν ἐκείνον, συχολογιάζων τὰς
 το, καὶ συχωτελίγων τὰς το, τὸν
 περὶ πμᾶ ἄπο τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον
 παύ(α) χρεωσεί νὰ τὸν πμᾶ ὡς κτή-
 σω, νὰ τὸν περσικωᾶ ὡς ῥύσιω,
 νὰ τὸν ἀκαρτερεᾶ ὡς λυξωτίω, καὶ
 νὰ τὸν φοβαῖται ὡς κριτῶ. ὁποῖοι αὖ
 ἦσαν ὡς ἀγαπᾶς τὸν κόσμον κίταξε
 τὸν ἑαυτὸν σε πᾶ ἔχης νὰ ὑπάγης.
 αὐτὸς ὁ δρόμος ὡς κρατεῖς εἶ) κα-
 κὸς δρόμος, καὶ ζημίας γαμῶτ(α),
 φεῦ γε λοιπὸν ὡς αὐθροπε καμποσα-
 κι ἄπο ταῖς σύγχυτές σε, καὶ κρύψε
 μικρὸν ἄπο στυ ταραχώδεις σε λο-
 γισμὸς. ῥίψε τώρα ταῖς βασιαῖς σε
 φροντίδες. ἄφηκε ὁ πίσω σε ταῖς κο-
 πιασι καὶς διχωσασίας. χόλασε καμ-
 ποσάκιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἀναπαύ-
 σου κάποιον πῆεις ἐκείνον. εἰσῆδε εἰς
 τὸ ταμεῖον τῆ νῦ σου καὶ ἐβγαλέ(α)
 ὅλα ἔξω, ἀφώωντας μόνον τὸν Θεόν,

κῆ

χρηάζεται τὴν ἀσπλαγχνίαν τῷ Θεῷ.
 ἔτι δὲν ὀρέπεται νὰ εἶ) καμία συ-
 μὴ εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ τὸν ἔχη
 ἐμπεραδαί τε ὅ νὰ τὸν ἐκδυμᾶται.
 ὅ δὲ τὸτο ὅχι εἰς ὀλιγώτερον κείμε
 εἶ) κρατέμενος ὅποιος εἰς τὸ περσὶ
 χὴν μιλεῖ μετὰ τὸν Θεὸν καὶ πάραυτα
 χερίζεται ὑπὸ ἐμπεραδαί τε ὡσαύ-
 τῶς ὑπὸ τὰ ὀμμάτια κανενὸς ὅπῃ μήτε
 βλέπει μήτε ἀκέφ.

Εἶπ. περὶ γὰρ εἶ) ἐκείνο, ὅπῃ τὴν
 θεωρίαν τὴν ἐβγάξῃ ὑπὸ τὸν
 Θεὸν ὀρέπεται κανεὶς νὰ τὴν
 φύγῃ.

Κεφάλαιον. λ.

Κ Αὶ τὸτο γινέται ὅταν ἀκολουθῇ
 οὗ κακοῖς τε ὅ ἄπορετοις λο-
 γισμῶς, καὶ κανένα ἐδρεπτοτένιον
 πλάσμα, τὸ ὅποιον μετὰ τὸ νὰ κίτῃ-

Περὶ τῆς ἀληθινῆς ἀναπαύσεως.

Κεφαλ. κθ.

ΚΑΤὰ ἀλύθειαν αὐτὸ εἶναι ἢ ἀληθινὴν ἀναπαυσιν τῆς καρδίας, ὅταν ὅλη προσηλώνεται εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ὁπισθιμύει τῷ Θεῷ, ὥς τίποτες ἄλλο δὲν ὀρέγεται μόνον εὐφραίνειται εἰς ὅκείνο ὡς ἔχει μὲν κάποιαν εὐτυχισάτην γλυκίδα, καὶ εὐφρανόμενὴ καλοκαρδίζει. εἰδὲ μὴ μὲν καίνενα ἄλλαν μάταιον λογισμόν, ἢ μὲν φροντίδα καὶ τῶν προαγμάτων ἐμπόδιον ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀγάπης ὀλίγον τίποτες χωρεῖται, μὲν μεγάλῃ γληγορῶντι ἀπεσπάσει πάλιν νὰ γυρίσῃ εἰς αὐτὴν, λογιάζωντας πῶς εἶναι εὐχνοία νὰ ἀργίξῃ εἰς ἄλλο τίποτες ὡς εἰς ὅκείνῃ. διότι μηδεμίαν σιγμὴν δὲν εἶναι εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀνθρώπος νὰ μὴ ὑπολαμβάνῃ ἢ νὰ μὴν
 κρατά-

καὶ μὲ τὸ ἔργον, τὸ δείχνει ὁλονῶν.
 γὰρ τὴν δόξαν τῆς κόσμου τέτυκται. ἐ-
 λέγχετὶ τὴν μέριμναν τε. ὁ δὲ δει-
 χναι πόση λωλὰδα εἶναι τὰ ἔχη καρτεῖς
 τὸ θάρος τε εἰς τὰ περὶ καμεινὰ ὁ χα-
 μηλὰ πρᾶγμα. θαυμάζει τὴν τυ-
 φλότητα τῆς αὐθρόπῃς ὅπως τὰ ἀγα-
 πῆσιν ἐτέτα. θαυμάζεται ἀκόμη πῶς
 δὲν τὰ ἀφωύεισιν ὅλοι αὐτὰ τὰ περὶ
 καμεινὰ καὶ χαμηλὰ πρᾶγμα. εἰς
 ὅλα λογιᾶται δὲ γλυκὺ ἐκείνο ὅπως
 τὸ νοσιμίζει. ὁλονῶν τὰ ἀφῆσκη ἐκεί-
 νο ὅπως ἀγαπᾷ. καὶ τὰ εἶναι φανερόν
 εἰς ὅλας ἐκείνο ὅπως γνωρίζει. συχνὰ
 συχαίνεται τὸν Θεόν τῆς, καὶ εἰς τὴν
 θεωρίαν τε δροσίζεται μὲ πολλὴν
 γλυκύτητα. πόσον εὐτυχέστερον ὅσον
 συχρότερον. διότι γλυκὺ πρᾶγμα
 εἶναι συχαίνεται πάντα καὶ εἰς ἐκεί-
 νο τὸ ὅποιον εἰς τὸ τὰ ἀγαπᾷται ὁ τὰ
 δοξάζεται πάντα εἶναι γλυκὺ.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἐργείας μὲ τὴν ὁ-
ποῖαν ἀγαπάται ὁ Θεός.

Κεφαλ. κη.

ΕΚείνος εἰς τὸν ὁποῖον εἶ) ἡ ἀγάπη
τῷ Θεοῦ, πάντα λογάζει πότε
να ἔλθῃ εἰς τὸν Θεόν, πότε να ἀφή-
σῃ τὸν κόσμον, πότε να φύγῃ τὴν
φθορὰν τῆς σαρκὸς εἰς να εὖρῃ τὴν
ἀληθινὴν ἀγάπην, πάντα ἔχῃ τὴν
καρδίαν τε, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν του
σηκωδύλῳ εἰς τὰ ὑψηλὰ ὅταν κἀθε-
ταί, ὅταν παύσῃ, ὅταν ἀναπαύε-
ται, ἢ ὅταν κἀμνη τίποτες ἄλλο, ἢ
καρδία τε ἀπὸ τὸν Θεόν δὲν μακρέ-
νῃ. ὅλους οὖν ὡς ἀκινῶ εἰς τὴν ἀγά-
πην τῷ Θεῷ. εἰς ὅλους σωίσησι τὴν
ἀγάπην τῷ Θεῷ. καὶ πόσον γλυκὺ
εἶ) τὸ να ἀγαπᾷ κανεὶς τὸν Θεόν,
καὶ πόσον, πόσον πικρὴ εἶ) ἡ ἀγάπη τῷ
κόσμῳ, μὲ τὴν καρδίαν, μὲ τὸ σῶμα,
καὶ

ὅπερ εἶναι καλόν. χύσει τὴν πικρίδα
 διὰ τὴν ἐμπόρευσιν τὴν γαμψοῦς γλυκιά-
 दा. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον εἶναι χαρὰ
 ἔστι ἀγάπη. διώξει τὸ πνεῦμα τὴν δολι-
 βόλου, καὶ τὸ πνεῦμα τὴν κόσμου, ἡ
 χαρὰ τῆς μετανοήσεως. αὐτῆς ἡ
 χαρὰ εἶναι κακὰς. διότι ἡ μία ἔχει
 τὸ πταίσιμον, ἡ ἄλλη τὴν αἰτίαν τῆς
 πταίσεως. ὅταν λοιπὸν διωχθῇ τὰ
 πονηρὰ πνεύματα, ἔρχεται τὸ πνεῦ-
 μα τὸ Θεῶν, σεβαίνει εἰς τὴν κατοι-
 κίαν τῆς καρδίας, ἔνεργα τὴν κα-
 λὴν χαρὰν, τὴν καλὴν ἀγάπην. με-
 τέπειτα δὲ γαίνει ἡ ἀγάπη. ἡ ἀγάπη τὴν
 κόσμου, καὶ ἡ ἀγάπη τῆς ἀμάρτιας.
 ἡ ἀγάπη ἡ κόσμου χαίρει ἐν πλανά, ἡ
 ἀγάπη τῆς ἀμάρτιας ματαίωσι καὶ
 φέρει εἰς τὸν θάνατον. ἡ ἀγάπη τὸ
 Θεῶν φωτίζει τὸν νοῦν καὶ καθαρίζει
 τὴν συνείδησιν, δὲ φραίνει τὴν ψυχὴν
 ἔστι τῆς δέχεται τὸν Θεόν.

εἰς τὸ πατηθῆναι τῷ σαρκεῖ, καὶ ἔστων-
 τας νὰ πατηθῇ ἔβαλε χεῖρ νὰ ῥέχῃ
 τὸ γλεῦκος τῆς θεότητος, καὶ ἐπέμ-
 φθηκε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον διὰ νὰ
 ἐποιμῶσῃ τὰ ἀγγεῖα τῆς καρδίας καὶ
 νὰ βαλθῇ τὸ νέον κρεσσὶν εἰς νέα ἀ-
 σκιά. ὡρθόν νὰ πασρεφτοῦν ἡ καρ-
 δίας, μήπως καὶ βάλλωντάς το εἰς
 ἐκείνης μαγαλειότης, καὶ ἀπέκει νὰ
 δεχθῇ μήπως καὶ χυδοῦν ἔξω
 ὑπὸ τὰ ἀσκιά, νὰ καθαριθῇ ὑπὸ
 τὴν χαρὰν τῆς ἀνομίας, νὰ δεδοῦν
 ἐναντίον τῆς ματαίας χαρᾶς, φανε-
 ρὸν ὅτι δὲν βολῇ νὰ ἔλθῃ τὸ καλόν,
 αὐτὸ δὲ ἀναχωρήσῃ ὡρεθήτερα τὸ κα-
 κόν. ἡ χαρὰ τῆς ἀνομίας κἀμνει τὸ
 ἀγγεῖον ἄπασρον. καὶ ἡ ματαία χα-
 ρὰ τὸ κἀμνει ὁλόρυπον, ὅταν ἡ ἀ-
 μώρτια ἀγαπᾷ. καὶ ψεύτικη χαρὰ
 εἶναι ὅταν τὰ ὡρεσκαιενὰ ἀγαπῶν.
 ῥίψε τὸ λοιπὸν ἐκεῖνο ὅπως εἶναι κακόν,
 διὰ νὰ ἐμπόρῃς νὰ καταλάβῃς ἐκεῖνο
 ὅπως

ἀνθρώπον μετὰ πλὴν ὁμοίότητα, ἐφαίη
ἐν ὁμοίωματι ἀνθρώπου, καὶ διὰ τὸ
μακροῦς εἶς αὐτὸν ἢ ἡ μία καὶ ἡ ἄλ-
λη ἀνάστασις τῷ ἀνθρώπου, ἢ τὴν ψυχα-
γωγῆσθαι τὸ ὁμῶς τῆς καρδίας εἰς
τὴν θεότητα του, καὶ τὰ ὁμῶς πα-
τε κορμὶς εἰς τὴν ἀνθρώποτητα του.
ἀφορμὴν, εἴτε σεβαίνωντας εἴτε ὀ-
βριζώνωντας τὴν δόξιν τῆς θεότητος εἰς αὐτὸν
ἢ ἀνθρώπινον φύσιν κατωμύχον ἀπὸ
αὐτόν.

Τὸ ἐνεργῶν εἰς ἡμᾶς τὸ πέμψιμον
τῆς ἀγίας πνεύματος.

Κεφαλ. κζ.

Διότι ὁ ἡμετέρος σωτὴρ ἐγενήθη
διὰ τὸ ἡμᾶς, ἐσαυροῦνται ἢ ἀπέ-
θανε διὰ τὸ ἡμᾶς, διὰ τὸ ἀφανίσαι
μετὰ τὸν θάνατόν τε. τὸν θάνατόν μας,
καὶ ὅτι ὁ βότρης τῆς σαρκὸς ἐβάλλθηκεν

τε, ἀμὴν ἀκόμη ἔτι λόγε τε ἔδω-
 κε δὲ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν ἀνθρώπον,
 ὅγε δὲ τῷ λόγῳ του πόσον ὅσον δι-
 αυτὸν τὸν ἴδιον ἀνθρώπον. δὲ νὰ γυ-
 νῶνται οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν Θεόν,
 ἐγλήθητε παρὰ ἀπ' ἐκείνου ὁ Θεός.
 ποῖτε εἶπὲν πόσον σκληρὸς ὅπως νὰ μὴ
 τὸν ἀπαλιύῃ ἢ παρὰ Θεὸν ἀγάπη
 ὅπως παρὰφάνει πόσον τὸν ἀνθρώπον
 καὶ πόσον δυνατὴ ἀγάπη λέγω ὅ-
 πως δὲ τὸν ἀνθρώπον ἐχειράσθηκε
 παρὰ γλῆν ἀνθρώπος. ποῖτε ἐμπορεῖ νὰ
 μισήσῃ τὸν ἀνθρώπον, τὴν ὁποίαν τὴν
 φύσιν καὶ τὴν ὁμοιότητα βλέπει εἰς
 τὴν ὁμοιότητα τῷ Θεῷ; καὶ ἀλήθειαν,
 ὅποιος μισᾷ τὸν ἀνθρώπον μισᾷ τὸν
 Θεόν, καὶ ἔτι καί τοι εἶπε ἕκαμε-
 διότι ὁ Θεὸς δὲ τὸν ἀνθρώπον ἐγι-
 νεν ἀνθρώπος, δὲ νὰ εἶπὲν ὁ αὐτὸς ὁ
 πλάστης, καὶ λυξωτής. δὲ νὰ ἐλα-
 βερθεῖ ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τοῦ γλῆν
 τε, καὶ νὰ ἀγαπᾷται ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν
 ἀνθρώ-

τὸ ἐξ ἡμῶν τὸ πᾶν τὸ ἀνθρώπου . βλέ-
 πε λοιπὸν πόσον ἀμύθητος ἐστὶν εἰς ἡ-
 μᾶς ἡ φιλία τῆς θεϊκῆς ἀγάπης . μαῶς
 ἐπλασε ὑπὸ τὸ μηδὲν . ἐχάρισε μας
 εἶπε καὶ ἀν' ἐχθρῶν . ἀμὴν διότι ἡγα-
 πήσαμεν πρὸς αὐτοὺς τὰ δοσίματά
 ὡς ἐκείνον ὅπως τὰ ἔδωκε , τὸ κτίσ-
 μα ὡς τὸν κτίστην , ἐπέσαμεν εἰς
 ταῖς παγίδας τῆς διαβολῆς καὶ ἐγί-
 νησαν δ' ἔλοιτε , ὁ Θεὸς γὰρ μὴ κενή-
 κωλύει ὑπὸ τῆς διαβολῆς , ἐ-
 πέμφε τὸν υἱὸν τὸν δεῦνα ἐξαγορεύσει
 ὅσον δέλοις . ἐπέμψεν ἀκόμι καὶ τὸ
 ἅγιον πνεῦμα μὲν τὸ ὁποῖον γὰρ ὑποθε-
 τήσῃ ὅσον δέλοις . τὸν υἱὸν ἔδωκεν εἰς
 πληρὴν τῆς ἐξαγορεύσεως μας . τὸ ἅγιον
 πνεῦμα εἰς πνεύμονα τῆς ἀγάπης .
 Ἐτέλος , ἡμεῖς αὐτὸν τε μαῶς τὸν φυλά-
 ζοντες εἰς κληρονομίαν τῆς ὑποδοσίας . ἐτίζῃ
 ὁ Θεός , ὡς οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων
 ὅπως ἐστὶν , δεῦνα ὁπιθυμίαν καὶ ἀγάπην
 πρὸς ἀνθρώπου , ὅχι μόνον τὰ ἐδικά-
 τε

ἄνθρωπον ἐρχόμενον, καὶ ἐκεῖνον ἀπολαμ-
 βάνομεν. Ὡς καλὸν θέλημα ὡς μέ-
 σε τῷ ὁποίῳ μεταμορφονέμεσθαι εἰς τὴν
 ὁμοίωσιν τῷ Θεῷ καὶ γινόμεσθαι ὁμοιοί-
 τε. τὸσον ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τὸ καλὸν
 θέλημα, ὅπῃ αὐτός τε εἰς καρδίαν
 ὅπῃ καλὸν θέλημα δὲν εἶη, νὰ κατὰ-
 κήσῃ δὲν θέλει. ἡ καλὴ θέλησις,
 κλίνει εἰς τὰ λόγια της, τῆς ἀκρας κα-
 λωσιῆς τὴν ἑαυτῆς. διότι ἡ σοφία
 τὴν φωτίζει εἰς τὸ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀ-
 λήθειαν. ἡ ἀγάπη τὴν ἀνιάφει εἰς
 τὸ νὰ ἐπιθυμᾷ τὴν καλωσύνην. ἡ
 παύσις φυλάττει εἰς ἐκεῖνον ἐκεῖνο
 ὅπου ἔπλασε ὡς νὰ μὴ χαθῇ. τὴν
 προαίμα εἶη ὁ γνωρισμὸς τῆς ἀλη-
 θείας. πρῶτον νὰ γνωρίσῃς τὸν ἑαυ-
 τόν σου. καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ χρεωστῇς νὰ
 ἦσαι νὰ σκευάζῃς νὰ τὸ ἦσαι, ἐκεῖ-
 νο ὅπῃ ὁρᾷ νὰ διορθωθῇ, νὰ τὸ
 διορθώσῃς. ἔπειτα νὰ γνωρίσῃς καὶ
 νὰ ἀγαπήσῃς τὸν πλάστη σου, καὶ
 τὸ το

λείται περὶ ἄνθρωπον ἓνα εἰς ἄλλο γυ-
ρῶνται ἀνάπαυσιν ἐκεῖ ὅπῃ δὲν
εἶναι. γὰρ εἰς αὐτὰ τὰ φθαρτὰ καὶ
πρόσκαιρα εἰς τὰ ὁποῖα κραποῦνται
σκληρωμένους ἢ ὀρεξέας δὲν ἐμπορεῖ
να εὖρη τὴν ἀληθειᾶν ἀπόλαυσιν.
ἢ ἀφορμὴ εἶναι, διότι ὄντας ἢ ψυχὴ τό-
σης μεγάλης ἀξίας κανένα ἀγαθὸν
βγάζοντας τὸ ἄκρον ἀγαθὸν δὲν τῆς
εἶναι ἀρκετόν. πόσον εἶναι ἐλπίσθη ὅπῃ
εἰς κακίαν καμίαν να ἀναγκασθῇ δὲν
ἐμπορεῖ.

Τὸ πρῶτον εἶναι ἢ μέγεθος τῆς ἀλη-
θείας. Κεφαλ. κς.

Δ Ιὰ τὸ, τὸ ἴδιον θέλημα κα-
θε ἐνός εἶναι αἰτία τῆ κατὰ δι-
κασμῶν του. διὰ τὸ ὁποῖον εἰς κανένα
πρῶτον δὲν ἀναγκασταὶ ὁ Θεὸς ὡ-
σαν εἰς τὸ καλὸν θέλημα. τὸν Θεὸν
ἀγαπῶμεν, τὸν Θεὸν ἀγαλῶμεν,
εἰς τὸν Θεὸν ἔρχομεν, εἰς ἐκεῖ-

λον παῖγμα δὲν τῷ εἶ. μηδὲ ἀδύ-
νατον. ἡ ψυχὴ ὅπῃ ἀγαπᾷ ἀνεβαί-
ναι συχνὰ. καὶ ἔχει φιλικὰ εἰς τὰ σπ-
νὰ τῷ ἐρασίῃ Ἱερουσαλὴμ. βλέπωντας
οὗτον πατριάρχας ὡς πατέρας, χαίρε-
σάντας οὗτον ἀποστόλους, θαυμάζοντας
τὰ ἐκείνων ἔργα τῷ μύσῳ, ὡς ὁμο-
λογητῶν. θεωρεῖ οὗτον χρεῖς τῷ παρθε-
νῶν. ὁ ἐραστὴς ὡς ἡ γῆ ὡς πάντα ὅσα εἶ
εἰς αὐτὴν δὲν παύου λέγωντάς μου
να ἀγαπῶ κύριον τὸν Θεόν μου.

Οἱ πάντες παῖγμα δὲν ἐμπορεῖ να
εἶ ἀρκετὸν τῆς ψυχῆς ἐγάζω-
τας τὸ ἄκρον ἀγαθόν.

Κεφαλ. κε.

Α ἢ ἡ αἰσθητική καρδιά δὲν εἶ
βέβαια ἐκδηλωμένη εἰς τὴν
αἰδιότητα, σαθεὰ ποτὲ δὲν βολεῖ να
εἶ. μόνον ὑπὸ κάτῃ παῖγμα ὅπου
μεταβάλλει ἐκδηλωμένα μεταβάλλ-
λει

ζουν καὶ εἴη ἑτοίμοι νὰ σὲ φάγουν.
 σὲ πέρνει ὑπὸ ἀγνώριον τόπον καὶ σὲ
 βάξει εἰς τὰς πλατείας τῆς αἰώσιων,
 ὅς κεῖ σὲ θέλει βάλει αὐτάμα μετὰς
 ἀγγέλους ἐμπροσθ' αἰς τὸ πρῶτον
 τῆς μεγαλωσύνης τε. ὅπως θέλεις ἀ-
 κούσῃς ἐκεῖνο τὸ ἀγγλικὸν μέλος ἀ-
 γιθῶ, ἄγιος, ἄγιος, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐκεῖ
 εἴη ἡ ψαλμωδία τῆς δ' φροσύνης.
 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας, δ' οὐ-
 χαρισία καὶ φωνὴ αἰνέσεως. καὶ παρ-
 τοῦ αὐτῆς ἀλληλεία. ἐκεῖ εἴη σωρὸς
 δ' τυχῆς, ὑψόχ' σου δόξα. ὑψο-
 περασθῆναι χαρὰ. καὶ ὅλα τὰ κα-
 λὰ. ὦ ψυχὴ μου. ἀγάπῃ σου θαρ-
 τεύει. ἐπεθύμησε πολλὰ δεῖν νὰ ἐμ-
 πορέσῃς νὰ κραταντήσῃς εἰς τὴν αἰ-
 ονικὴν πόλιν. δεῖν τὴν ὁποίαν τόσον
 δεδωξασμένον λέγον, εἰς τὴν ὁποίαν
 εἴη ἡ κατοικία πάντων τῶν δ' φρανομι-
 νων. μετὰ τὴν ἀγάπην ἐμπορεῖς νὰ ἀνέβῃς
 εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἀγαπᾷς. κατένα δύσκα-

66 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

τὸ ὁποῖον τὴν ἀγάπην περιφράσαι,
 εἰς αἰτία τῆς ἀγάπης σε. ἐκείνῳ
 σὺ εἰς ὁμιλῶς. ἐκείνῳ ἡ πληρομή.
 ἐκείνῳ ὁ καρπὸς. ἐκείνῳ ἡ χεῖσις.
 ἐκείνῳ τὸ τέλος. καὶ ἐκείνον ὅπως με-
 ειμῶ μερίμνα. μετ' ἀδελφὸν αὐτῆς
 αἰδουμένη. μετ' καθαρόν καθαρή.
 μετ' τὸν ἅγιον ἁγία. ὁποῖας λογῆς
 φανῆς ἐσὺ εἰς τὸν Θεόν, χεῖρα καὶ ὁ
 Θεὸς καὶ φανῆ εἰς ἐσένα. χεῖρὸς ὅπως
 καὶ πολυέλεος εἰς ἐκείνους. χεῖρὸς
 ὅπως καὶ πολυελεὺς ζητῶν. ἀγά-
 πα ἐκείνον ὅπως σὲ ἐβγάλει ἐκ λάκ-
 κῃς λαλῶν καὶ ὑπὸ πηλῆ ἰλύος.
 ἐξάλεξέ τον ἐκείνον διὰ φίλον σου
 καλλίτερον ὡς ὅλας σε τὴς φίλους.
 διότι, ὅταν ὅλα σε λήψου, μόνῳ
 ἐκείνῳ σὺ φυλάτῃ πίστιν. εἰς τὴν ἡ-
 μέραν τῆς ταφῆς σε, ὅταν ὅλοι σου
 οἱ φίλοι ἀναχωρήσεν ὑπὸ ἐσένα ἐκεί-
 νῳ δὲν σὲ ἀπαραιᾷ, μάλιστα σὲ
 διαφειδύει ὑπὸ ἐκείνοις ὅπως ἐρεῖ-
 ζου

ὑπέλαβες με καὶ ἐκ εὐφρανas ὅτ'
ἐχθρὸς με ἐπ' ἐμέ. ὁ σωτὴρ με ἐκλι-
νε τὸ κεφάλη τε εἰς τὸ θάνατον ὁρᾶν
φιλήσῃ ὅτ' ἠγαπημένους τε. πόσους
βουλαῖς φιλεῖ μὲν τὸν Θεόν, ὅσους βο-
λαῖς εἰς τὴν ἀγάπην τε κατανοή-
μεθαι.

Μελέτη τῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἀγάπην
τῆ Χριστοῦ. Κεφαλ. κδ.

ΩΨυχὴ με σφραγισμένη με τὴν
εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. ἑαλωσαμένη με
τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. νυμφωμένη με
πίσιν. περικισμένη με τὸ πνεῦμα.
στολισμένη με τὰ ἀρεταῖς. εἰς τὸ τάγ-
μα τοῦ ἀγγέλων βαλμένη. ἀγάπα
ἐκείνον ὑπὸ τὸν ὅποιον πόσον ἀγαπή-
θης. ἐρέσχε εἰς ἐκείνον ὅπῃ ἐρέσ-
χῃ εἰς ἑσένα. ζήτησε ἐκείνον ὅπῃ σὲ
ζητᾷ. ἀγάπα τὸν ἀγαπητικόν σου
ὑπὸ τὸν ὅποιον ἀγαπᾷσαι, καὶ ὑπὸ

αὐτὸς ὁ θάνατος τῷ ἀφεντός με ἔλθῃ εἰς
 τὸν νοῦν μου, διότι ἡ ἀμάρτιας μου
 δὲν ἐμποροῦν νὰ τὸν νικήσεν. Ὁ καρ-
 φιά καὶ ἡ λόγχη φωνάζουσι καὶ με λέ-
 γουσιν ὅτι ἀληθινὰ ἦμαι δαλλαγαμύθου
 μετὸν Χριστὸν αὐτὸν ἀγαπήσω. ὁ
 Λογῆνθ' ἀνοιξε δὲ αὐτὸ ἐμὲ τὸ πλῆ-
 ρὸν μετὰ λόγχῃ καὶ ἐγὼ ἐσέβηκα,
 καὶ ἐκεῖ θηρέμεθα ἀναπαύομαι. ὅ-
 ποι'θ' φοβᾶται αὐτὸ ἀγαπᾷ, διότι ἡ ἀ-
 γάπη ἐξω βάλλει τὸν φόβον. κατέ-
 να παρᾶνθ' δὲν εἶ' τόσον δυνατὴ
 καὶ τόσον ἐσαρκῆς ἰαξεία ἐναντίον τῆς
 φλόγας τῆς σαρκικῆς ἡδονῆς, ὡσανὺ
 ὁ θάνατ'θ' τῷ λυτῶτή μου. ἀπλωσεν
 ταῖς ἀγκάλας τε εἰς τὸν σωτὴρ καὶ
 ἀνοιξεν τὰ χεῖρα τε καὶ εἶ' ἐτοι-
 μος εἰς τὸ νὰ ἀγκαλιάσῃ τὸν ἀμάρτω-
 λος. ἀνάμυστα εἰς ταῖς ἀγκάλας τῷ
 σωτῆρος μου, καὶ νὰ ζήσω θέλω, καὶ
 νὰ πεθάνω ὅπου θυμῶ. ἐκεῖ θαρσέμε-
 νος νὰ ψάλλω. Ὑψίστω σε κύριε ὅτι
 ὑπέ-

ποιῶ ἀπελπίζεται διὰ τὴν συγχώ-
ρησιν τῆς ἀμάρτηων τε ἀρνιέται πῶς ὁ
Θεὸς εἴη εὐσπλαγχνός. ὑβριπὰν με-
γάλλω κἀμὴ τῷ Θεῷ. ὅποιός δὲν θα-
ρεῖ εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τε, ὅσον εἰς
τὴν λόγον τοῦ ἀρνιέται ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει
ἀγάπην, ἀλήθειαν, καὶ ἰσχύος,
εἰς τὰ ὅποια σέκει ὅλη ἡ ἐλπίδα.
τετέστιν εἰς ἀγάπην ὑποθεσίας, εἰς ἀ-
λήθειαν ἐπαγγελίας, ἔτι εἰς τὴν ἰσχύ-
ος τῆς ἀπολυρώσεως. αἱ ψυχαί-
ζει ὅσον θέλει ὁ ἄγνωστος μετὰ λογισμὸς
λέγωντας. ποῖός ἦσθα ἐσὺ ὅτι ποῖα εἴη
ἡ δόξα ἐκείνη; μὴ ποῖον μισθὸν ἐλπί-
σεις ναὶ τὴν ἀπολαύσεως; καὶ ἐγὼ θα-
ρεῖται τῷ ἀποκρίνομαι. ἡξέω τίνος
ἐπίσθια. διότι εἰς πολλὴν ἀγά-
πην μετὰ κἀμὴ ὑὸν θετὸν, ὁ ὅποιός
εἴη ἀληθινός, εἰς τὴν ὑπόχρεσιν. συ-
νατὸς εἰς τὸ ναὶ δίδῃ. ἔχει ἰσχύος
ναὶ κἀμὴ εἴπῃ θέλει. δὲν ἐμπορῶ ναὶ
φοβηθῶ τὸ πληθύνει τῆς ἀμάρτηων με-
τὰ

62 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

ἡ ἐλπίδα σέκεται εἰς τὸν θάνατον τὸ
 ἀφροσύς μου, ὁ θάνατός τε εἶ) ἡ μι-
 ατός με. καὶ τὰ φύγιόν με, σωτηρία,
 ζωὴ καὶ ἀνάστασις με. ὁ μισθός με τὸ
 πολὺ ἔλεος τε κυρίας. δὲν θέλω εἶ-
 σαι πτωχός ἀπὸ μισθὸν ὥστε ὅπου ὁ
 κύριος ἐκείνος τὸ οἰκτιρῶν δὲν θέλει
 με λείπειν. Ὁ αὖτ' ἔλεος κυρίας πο-
 λὺ, ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος νὰ λάβω μι-
 σθὸν. ὅσον δ' ὑπαπώτερος εἶ) ἐκείνῳ
 εἰς τὸ νὰ σώζη, τόσον βεβαιότερον ἡ-
 μαι ἐγώ.

Τὸ νὰ ἐνθυμᾶται καὶ ταῖς πληγαῖς
 τῆ Χριστοῦ εἶ) ῥεμέδιον εἰς ταῖς
 δυστυχίας. Κεφαλ. κυ.

Α Μάρτυρα αἰμώρτιαν μοχάλλω, ὅ
 ἡξόρο πῶς ἔκαμα πολλαῖς
 ἀνομιαις, ἀλλὰ μηδὲ ἐτζη ἀποηπί-
 ζουμι. διότι ὅπως ἐπλεόνασεν ἡ αἰ-
 μώρτιαν ὑπερεπείσασεν ἡ χάρις. ὅ-
 ποιῶ

58 τὸ σωτήριον ἡμῶν. μέγα πλῆθος.
 γλυκύτης, πλῆθος χάριτος, ἡ τε-
 λειότης ἀρετῶν. ὅταν μὲ κρῆν κατένας
 ἄχνημος λογισμὸς, ἔρχομαι εἰς τὴν πλη-
 γαίαν τοῦ Χριστοῦ. ὅταν μὲ θλίβῃ ἡ σάρκα
 με, μὲ τὸ ναὶ ἐνδυμηθῶ ταῖς πληγαῖς
 τοῦ ἀφεντός μου πάλιν σηκώνωμαι. ὅ-
 ταν ὁ δολοφόνος μὲ ὀπιβελεύῃ, φεύ-
 γω εἰς τὴν ἀπλάγχυν τοῦ δεσπότη μου ἡ
 φύλαξ ἀπὸ ἐμῶν. αὐτὴ ἡ φλόγα τῆς
 πορνείας κινεῖ τὰ μέλη μου, μὲ τὸ ναὶ
 ἐνδυμηθῶ ταῖς πληγαῖς τοῦ ἀφεντός
 μου τὸ ἦν τὸ Θεοῦ, σβέννεται. εἰς ὅ-
 λην με ταῖς δυστυχίαις δυνατώτε-
 ρον ἢ καλλίτερον μαζιαν, ποτὲ δὲν
 εὔρηκα, ὡς αὐτὴς πληγαῖς Χριστοῦ
 τοῦ δεσπότη μου. εἰς ἐκείνας κοιμῶμαι
 ἀνέγνωστος καὶ σηκώνομαι ἀφοβῶν.
 ὁ Χριστὸς ὑπέθανε διὰ τὸ ἐμαῖ. δὲν
 εἶ) κατένας πᾶν γὰρ τὸν πικρὸν εἰς
 τὸν θάνατον, τὸ ὅποῖον ναὶ μὲν γαῖαν
 μετὰ Χριστοῦ τὸν θάνατον. ὅλη μου
 ἡ ἐλ-

πω ἐγὼ τὰ μυστήρια τῆς καρδίας . φαί-
 νεται τὸ μεγαλὸν δὲ σεβείαι μυστήριον .
 αἰοῖον ἡ ἀσπλάγχα τῆς οἰκτιρῆς
 τῆς Θεᾶς ἡμεῖς ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς
 ἀνατολή ἐξ ὕψους . ἡ πληγαῖς τῆς Ιη-
 σοῦ Χριστοῦ ἐν γαστρίαις ἀσπλάγχιαν
 δούσαν . γαστρίαις γλυκεία καὶ
 ἀγάπῃ . ὤρυξαν τὰς χεῖρας τε ,
 τοὺς πόδας τε , καὶ τὴν πλάγαν τε
 τὴν ἀνοιξαν μετὰ τὸ κοντάειν . ἀπ' αὐ-
 τῶν τῆς χισματοῦς ἐμπορῶν νὰ γού-
 τῳ πόσον καλὸς ὁ κύριος καὶ Θεὸς μὲ .
 διότι ἀληθινὰ χρηστὸς καὶ ἐπικηρὸς
 ὁ κύριος καὶ πολυδάσπαλτος ἐν
 πᾶσι τοῖς ἐπιγαλουμένοις αὐτὸν ἐν
 ἀληθείᾳ . πᾶσι τοῖς ζητῶσι , καὶ μάλιστα
 εἰς ἐκείνους ὅπως τὸν ποθῶσιν .

Οὐκ ὀρέπεται ἐν θυμῷ κανεὶς τῆς πλη-
 γῆς τῆς Χριστοῦ . Κεφαλ. κβ.

Π Λυσία ἡ ἐξαγορεύματα ἐδόθη-
 κεν εἰς ταῖς πληγαῖς Ιησοῦ Χρι-
 στοῦ

Τὸ πρῶτον ἔκαμιν ὁ Θεὸς διὰ τὸν
ἀνθρώπον . Κεφαλ. κα.

Ο Θεὸς μὲ τὴν ἀγάπην ἔρχεται
πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. ἔρχεται,
ἔρχεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ γινέται
ἀνθρώπος . διὰ μέσει τῆς ἀγάπης ὁ
ἀόρατος Θεὸς ἐγένεν ὁμοιωμὴν τοῦ
λόγου . μὴ ἀγάπην ἐπληρώθη-
κε διὰ τῆς ἀνομίας μας . σταθερὴ
καὶ βεβαία ἀνάπαυσις ἐστὶν εἰς τοὺς ἀ-
δικοὺς καὶ ἀμάρτανους . εἰς ταῖς πληγαῖς
τῆ σωτῆρος βεβαίως ἐκεῖ κατοικῶ .
τὰ σπλάγχνα τοῦ μου ἀνοίγονται διὰ
τῆς πληγῆς . εἶπεν καὶ ἄνθρωπος μου λέγει
ἐμὴν ὑπόθεσιν ἐδικλύνει , τὸ ἀρ-
πάζω διὰ λόγον μου ὑπό τα σπλάγ-
χνα τῆ ἀφροσύνης μου , διότι ἐσπλαγ-
χνίαν . ἀλλὰ μηδὲ λείπεν ἀνοίγμα-
τα ὑπὸ τὰ ὅποια νὰ βρῶσι . διὰ μέ-
σου τῆς ἀνοίγματος τὸ σῶμα τὸ βλέ-
πω

μὲ ἢ ἀγάπῃ ἢ ψυχῇ ὡς χωρεῖ
 ἐβγαίνει ὑπὸ ταῖς σωματικαῖς αἰσθη-
 σεις. εἴθε νὰ μὴ ἀφ' ἀνέται τῇ λόγῃ
 της, ἐκείνη ὅπῃ ἀφ' ἀνέται τῇ Θεῷ. καὶ
 ἐταῦτο γίνεται ὅταν ὁνοῖς δοσμήθῃ
 εἰς τὴν ἀδιήγητον δ' λυχνία τῇ Θεῷ,
 κλέπται εἰς κάποιον ἔξοπον τῇ λόγῃ
 της ὑπὸ τὸν ἑαυτὸν της μάλιστ' ἀρ-
 πάζεται. ὅπῃ ὑπὸ τῇ λόγῃ της,
 εἴθε νὰ ὑπολαμβάνῃ τῇ Θεῷ πρὸς ἡ-
 δύνητα. ὁμῶς δὲν εἴθ' ἑνὲνα πρῶτον
 γλυκὺ αὐτὸ δὲν εἴθ' ὅσον μικρόν. ἡ ἀ-
 γάπη καὶ φιλία μὲ τὸν Θεόν. ἡ
 φιλία ὑποκοπαν. ἡ ὑποκοπὴ γεῦσιν.
 ἡ γεῦσις πείναν. ἡ ψυχὴ τὴν ὁποίαν
 ἐγγίζει ἡ τῇ Θεῷ ἀγάπη, δὲν ἐμπο-
 ρεῖ νὰ λογιᾶσθαι τίποτε, ἄλλο, ἔτε-
 νὰ ἐπιθυμήσθαι, μάλιστ' πάντα ἀνα-
 σκενάζει λέγωντας. ὅν ἔξοπον ἐπι-
 ποθεῖ ἢ ἔλαφθαι ἐπὶ τὰς πηγὰς τῆς
 ὑδάτων, ἔτις ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου
 πρὸς σὲ ὁ Θεός μου.

καλότυχοι ὅσοι θέλω τὸν ἀγαπή-
 σθαι. ἡ ψυχὴ ὅπῃ ἀγαπᾷ, ἀπειρά-
 ζει ὅλα τῆς τὰ πάθη, καὶ ὅλον τῆς
 τὸν νοῦν τὸν ἔχει εἰς τὴν ἀγάπην,
 δεῖνὰ ἐμπορέσθαι νὰ ἀποκριθῇ εἰς
 τὴν ἀγάπην, ἀποδίδωντας ἀγά-
 πην. Ὅταν ὅλη ξεχυθῇ εἰς τὴν ἀ-
 γάπην, ὅταν εἴῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν παρ-
 τοκυὸν ποταμὸν τῆς βρύσης, δὲν ζέ-
 χουσι μὲ ὁμοίαν εὐφορίαν ἡ ἀγάπη ὡς
 ὁ ἀγαπῶν. ἡ ψυχὴ ὡς ὁ Θεός. ὁ πλά-
 σης καὶ τὸ πλάσμα. καὶ καλὰ καὶ νὰ
 ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτὸν τῆς ὅλης τῆς
 καρδίας τίποτε δὲν λείπει ἐκεῖ ὡς
 εἴῃ τὸ ὅλον. μὴ φοβᾶται ἡ ψυχὴ ὅπῃ
 ἀγαπᾷ, αἰ φοβᾶται ἐκείνη ὅπῃ δὲν
 ἀγαπᾷ. φέρεται μὲ δ' ἁῖς, σύρνε-
 ται μὲ ὀπιθυμίας, ὑποκρίνεται τὸν
 μισθόν. εἰς τὸ μεγαλεῖον κλειῇ τὰ ὁμ-
 μαπάτης. δίδει τόπον τῆς ὀρεξίς.
 βάζει τὴν λόγον τῆς εἰς τὴν σωτηρίαν ὡς
 θαυμάσια ἐνεργεῖ εἰς ἐκεῖνον. μὲ

Περὶ τῆς θαύρας ὅπου ἔχει ἡ ψυχὴ
ὅπως ἀγαπᾷ τὸν Θεόν.

Κεφαλ. κ.

Η Ψυχὴ ὅπως ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἀλλο-
τρίοις δὲν ἐμπορεῖ νὰ λο-
γισθῇ, τίποτε δὲν ἐμπορεῖ νὰ μιλή-
σῃ. ὅλα τὰ κατὰ φρονεῖ. ὅλα τὰ βα-
εῖται. εἴπῃ μὴ ἐπὶ φρονεῖ, ὑπὸ
ἀγάπῃ μυεῖται. Τριτοτρόπως ἡ τῆς
Θεῆς ἀγάπη τὴν καὶ μνησθῆναι τῆς. ὅ-
ποιος θέλει νὰ ἔχῃ γνῶσιν τὸ Θεῶν,
αὐτὸς ἀγαπᾷ. εὐκρεα σιμώνει εἰν τὴν
ἀνὰ γνῶσιν, εἰς τὴν μὴ ἐπὶ, εἰς τὴν
διδασχῇ καὶ εἰς τὴν πρὸς δὲ αὐτὴν
δὲν ἀγαπᾷ. ἡ πρὸς τὸν Θεόν ἀγά-
πη γινῆναι εἰς τὴν ψυχῇ ἀγάπῃ, ὅ-
τῃ καὶ μνησθῆναι νὰ πρὸς τὴν τῆς.
ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς δὲ νὰ ἀγαπᾷται. ὅ-
ταν ἀγαπᾷ ἄλλο δὲν θέλει μόνον
νὰ ἀγαπᾷται, ἡ δὲ φρονεῖ πῶς εἶναι

καλὸν

σκληρὰ, τὴν ὀρμητικὴν, ἢ χρεῖς
 ὑπομονὴν δίδουσαν, τὴν παύσιν.
 Διώκει τὰς κακίας, τὰς σαρκικὰς
 ὀρεξέας τὰς σαπνοῦς. τὰ ἥδη διορθώ-
 νει. μεταμορφώνει καὶ ξαθαίνει καὶ
 τὸ πνεῦμα. τῆς ὀλιθυρίας ἡλικίας
 τὰς κίνησεις καὶ μαλακίας ἐνέργειας
 τὰς ἐμποδίζει. αὐτὰ ὅλα κάμνει πα-
 ρῆσαι ἢ ἀγάπῃ. ὅταν γὰρ ἀρχι-
 νῶναι λέγει τότε ἀρχίζω ναὶ ἀδελφὴ
 ἢ ψυχὴ, ὡς ἂν ὅταν ὑπὸ κατὰ εἰς
 τὸ κακὸν ὅπως χοχλάζει ναὶ ἐβγά-
 λης τὴν σπῆν. μεγάλο πρᾶγμα εἶναι
 ἢ ἀγάπῃ μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ψυχὴ ἀφ'
 ἑαυτῆς τῆς παρρώντας σιμώνει εἰς τὸν
 Θεόν. ὑποκουμβάει παρὰ εἰς τὸν
 Θεόν. παρὰ ἐρωτᾷ καὶ συμβου-
 λάζεται μὲ τὸν Θεὸν ὡς καὶ πρᾶγ-
 μα.

πάντα ἔχ' τὰ ὀμμάτια τοῦ εἰς τὸν
 Θεόν, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ, τὸν ὁποῖον
 ὀψιδυμᾷ, καὶ τὸν ὁποῖον μῆγεται. εἰς
 τὸν ὁποῖον χαίρεται, εἰς τὸν ὁποῖον
 θρέφεται, ἔ' εἰς τὸν ὁποῖον παχαίνει.
 ὅποιον ἔ' τέτοιας λογῆς δ' λαβῆς,
 ἔ' τζη ψάλλει, ἔ' τζη διεβάζει, καὶ εἰς
 ὅλα ταῦτα ἔ' ἔργα ἔ' τζη ἔ' θεωροῖ,
 ἔ' ἀνέβλεπται, ὡς αὐτὸν νὰ ἦτον ὁ Θεὸς
 ἐμπεσθ' εἰς πάντα εἰς τὰ ὀμμάτια τα,
 καὶ ὡς καὶ ἀλήθειαν ἔ'. τοιοῦτος
 περσύνεται ὡς αὐτὸν νὰ ἦτον σηκωμέ-
 νος καὶ φερνός ἐμπεσθ' εἰς τὸ πρῶ-
 στωπον τῆς μεγαλωπύνης τα, εἰς τὸν
 ὑψηλὸν θρόνον, ὅπου χίλια χιλιάδες
 λειτουργοὶ αὐτῶν, ἔ' μύρια μυριά-
 δες παρίστανται αὐτῶν. τὴν ψυχὴν
 ὡς ἡ ἀγάπη βλέπει ὅταν κοιμᾶται
 τὴν ὀξύπνῃ. ἐνθυμίζει ἔ' τὴν ἀπα-
 λμείαν, καὶ θαυματίζει τὴν καρδιαν
 τῆς. τὰ σκοτεινὰ φωτίζει, τὰ κλεισμέ-
 να ἀνοίγει, τὰ ψυχρὰ φλογίζει. τὴν

σκλη-

νοῦνται. ὕστερα καὶ τὰ κρύφια τῷ Θεῷ
στοχάζονται ὁ Θεὸς ἐκ πατρὸς ἐστὶ ἀ-
γάπη. ὁ υἱὸς ἐκ Θεοῦ ἐστὶ ἀγάπη. τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐστὶ ἀγάπη πατρὸς
ἐκ τῶν ἑνῶν.

Οπὼς ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς γράφει παρὰ ἑαυτοῦ ὅμοιον. Κεφαλ. ιθ.

Αὐτὸ τὸ φιλεῖν, ἐκ αὐτοῦ καὶ
ἀγάπῃ κατὰ τὸ ὅμοιον γράφει
εἰς ἡμᾶς. τὰ τέσσερις ἀγάπῃ, μὲν τὸ
ὅποιον ὡς ἀνὰ μὲν καὶ ποῖον συγγένειαν
αἵματος συγγενεῖα ζόμεθα μετ' ἐκεί-
νον καὶ σμιζόμεθα. ἡ ἀγάπη ὅπερ
δὲν ἡξίωται ἀξίαν, δὲν ἡξίωται ἀλ-
βαν. ὅποιον ἀγαπᾷ, δὲ ἑαυτὴν μὲν
τὸ δάος τε σιμῶναι εἰς τὸν Θεόν. φι-
λεῖν ἀγαπᾷ μετ' ἐκείνον χωρὶ φό-
βον, χωρὶς ἀμφιβολίας. ὅποιον τὸν
Θεὸν δὲν ἀγαπᾷ, χαίρει καὶ ἐκεῖνο
ὅπου ζῇ. ἀμὴν ὅποιον τὸν ἀγαπᾷ,

ἢ ὁποῖαν τὸ λογικὸν κτίσμα, (καλὰ
 καὶ ὄχι ἐξίσου) νὰ δοθῇ τῇ πλάσει
 της. Ἐποτέ νὰ ἀγαπᾷ, ποτέ νὰ ἀ-
 γαπῖεται. ἡ ἀγάπη πάραυτα ὡς
 νὰ ἔλθῃ, ὅλαις ταῖς ἄλλαις ὀρεξes
 ταῖς ἀχμαλωτίζει, καὶ ταῖς σύρει εἰς
 τὸ λόγος της. ἡ ἀγάπη ἀπατή της σώ-
 νει. Ἀπὸ λόγος της ἔρχεται λόγος της ἀ-
 ρέσει. αὐτὴ ἐστὶν μισθός, αὐτὴ πλεονεχία,
 αὐτὴ αἰτία, αὐτὴ καρπός, αὐτὴ χρεία.
 διότι διὰ τὴν ἀγάπην ὅλα γίνονται
 ἓνα, ἡ ἀγάπη ἀπὸ δύο ψυχῶν καί-
 μνει μίαν, ἡ ἀγάπη καίμει τὸ αὐτὸ
 νὰ θέλῃ, καὶ τὸ αὐτὸ νὰ μὴ θέλῃ. ἡ
 ἀγάπη παρῶν καίμει νὰ διορθώ-
 νωνται τὰ ἥθη, ἀπέκλει ὅσους ὅλα
 τὰ παρῶν τὰ λογιᾶται ὡς μὴ πα-
 ρόντα. γαμὰ εἰς τὸν ἕτερον τόπον τῇ
 ὁρατῇ ἔστωτέρα τάξει νὰ τὰ κιτά-
 ζῃ. διὰ τὸ παρῶν ἀγάπην γίνονται εἰς
 τὸ αἰῶνα ἕτερον ὅλα τὰ σεμνά. γαμὰ
 ὅλα τὰ σεμνά τῷ κόσμῳ κατὰφρο-
 νουῦ-

μὲ ταῖς ὀρεξέσις τῆς ἡνὰ εἰπὼ καλλι-
τερα ὑπὸ τῇ αὐτειότητά τῆς. καὶ ὅχι
μόνον ἔχει ὑπὸ τοῦ ναῖ ἐμπορεῖ ναῖ
ἀνασάνῃ εἰς ἐλπίδα μετανοίας. Ὁ ἐ-
λέους, ἀμὴν ἀκόμι ὑπὸ τοῦ ναῖ ὑπο-
τολμᾷ ναῖ καρτερεῖ ὁδὸν γάμοις τῇ ὑἱῷ,
καὶ ναῖ χάμη συμμαχίαν τῆς σωφο-
φίας μὲ τὸν Θεόν, καὶ αἰτάμα μὲ
τὸν βασιλέα τῆς ἀγγελῶν, ναῖ βασι-
ξωμεν τὸν χριστὸν ζῆζον τὴν ἀγάπης.

Δὲν ἐμπορεῖ ὁ ἀνθρώπος ναῖ αἰταπο-
δώσῃ τῇ Θεῷ ἔμνητα διὰ μέσε
τὴν ἀγάπης. Κεφαλ. ιη.

Ολα αὐτὰ τὰ χάμνει ἡ ἀγάπη. αὐ-
τὴ ἡ ψυχὴ μὲ τὸ θέλημα χάμνει
τὸν ἑαυτὸν τῆς ὁμοιον τῇ Θεῷ, τῇ ὁ-
ποίας ὁμοιάζει διὰ τὴν φύσιν ἀγαπῶν-
τας καὶ θῶς ἡγαπήθηκεν. διότι ὑπὸ
ὅλας ταῖς κίνησε, αἰωτισσε, Ὁ ὀρε-
ξες τῆς ψυχῆς, μὲνη ἡ ἀγάπη εἰς
τὴν

50 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

εἰς ὅλα τὰτα εἶναι νὰ σωφροναδῇ κα-
 νείς μὲ ὅν χειρὶς τῶν ἀγγέλων & μὲ
 ὅλαις ταῖς ἐρανοῖαις δυνάμεις. νὰ κι-
 τάζει τὰς πατριαρχάς, τὰς ἀρχιεπισκοπὰς,
 νὰ βλέπει ὅν ἀποστόλους καὶ ὅλοις τὰς
 ἀγίοις. νὰ βλέπωμεν ὅν πατριάρχους
 μας. διδοξασμὶα εἶναι τὰτα; ναὶ.
 ἀμὴν πλέα διδοξασμὶα εἶναι νὰ βλέ-
 πωμεν ἐμφορὰς μας τὸ φρόσιπον
 τῷ Θεῷ, νὰ βλέπωμεν τὸ ἀσκήσαν-
 τόν φῶς. ὑπερῶς οὐκ ἀποδοξασμὶα εἶναι
 εἶσαι ὅταν δέλωμεν ἰδεῖν τὸν Θεὸν
 εἰς τὸν ἑαυτὸν τε. τὸν ὁποῖον βλέ-
 πωντάς τον καὶ κρατῶντας τον, εἰς
 τὸ νὰ βλέπεται & νὰ κρατῆται τέ-
 λος ποτὲ δὲν εἶναι. ἡ ψυχὴ ὡς εἶναι
 θαυμαστὴ εἰκόνα τῷ Θεῷ, λαμπερὰ
 εἰς τὴν ὁμοίωσιν, ἔχει εἰς τὸ λόγον
 τῆς (ἀμὴν ὅτι τὸν Θεὸν) μὲ πὶ νὰ ἐν-
 θυμῶται πάντα & νὰ ζῇ μετ' ἐκεί-
 νον, καὶ νὰ ὁπσιρέφῃ εἰς ἐκεῖνον. ἀν-
 ἴσως & ἐπαρκαμῆσεν ὅτι ἐκεῖνον,
 μὲ

τοιωνῶν, ὅχι ὥσαν ἐτέτη τῇ ἡλίῳ ὅπῃ
 εἶ) πόρα, ἀμὴν πόσον λαμπρότερη ὅ-
 σον καὶ δ' τυχέσῃ. διότι ἡ χώρα
 ἐκείνη καὶ πᾶς διεβάζομεν, ἔτε ἡλίον
 χροιάζεται ἔτε φειλάειν, μόνον ὁ παν-
 τοδωιάμεν κύριον τὴν φωτίζει. καὶ
 ὁ λύχνος αὐτῆς ἐστὶ τὸ ἀντίον. ἐκεῖ οἱ
 ἅγιοι φέγγουσιν ὡς ἀστέρες εἰς αἰῶνα
 αἰῶνων. Ἐκ πατὰ τὴν λέμψιν τῆς σε-
 ρεώματ' οἱ σωετίζοντες εἰς πολ-
 λές. διὰ τὸ ὅποῖον ἐκεῖ καμία φωνὴ
 δὲν εἶ) . μηδένα σκότ' . σωδρομὴ
 τῆς νεφελῶν ἐδεμία. καμία σκληρο-
 σωὴ καψας, ἡ κρυάδας δὲν εἶ) . ἀ-
 μὴ ἡ κρύσις τῆς παρὰ γμάτων ἐκείνων
 τέτοιας λογῆς εἶ), ὅπῃ ἔτε ὀφθαλ-
 μὸς ἴδεν, ἔτε εἰς ἡκούσεν ἔτε ὅπῃ καρ-
 διάν ἀνθρώπου αἰέβη. ἐκεῖνοι μό-
 νοι τὰ ἡζέρεσι τὴν λογῆς εἶ) οἱ ὅποιοι
 εἰσκόνοιται ἅγιοι διὰ τὰ ταῖς χαρῆσι,
 τῆς ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶ) γραμμύα
 εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς. ὁμῶς ἐπάνω
 εἰς

48 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

ἔπε ζεγλὸς, ἔτε κουτζὸς, ἔτε σγρόμ-
 πῳ, ἔτε ἄχνημος. ἐπειδὴ καὶ ὅλοι
 ζωζέχου εἰς αἶδρα τέλειον εἰς τὸ
 μέζον τῆς ἡλικίας τῷ χριςῷ. πῆμα-
 καριώτερον αὐτῆς τῆς ζωῆς, εἰς τὴν
 ὁποίαν φόβῳ τῆς πτωχείας δὲν εἶ. ἄ-
 χαμνωσίης ἀδένεια δὲν εἶ. ἐκεῖ
 κανέναν δὲν γηᾶται, δὲν ὀργίζεται.
 κανεὶς δὲν ζηλεύει καμία ὀρεξις δὲν
 αἰάφει, καμία ἐπιθυμία τροφῆς δὲν
 εἶ. ἐκεῖ δὲν σὲ κρέει καμία κρο-
 δοξία πμῆς ἢ ἀξίας. ἔδεναν φόβῳ
 τῷ δαβόλῳ. ἐκεῖ ἐπιβελαῖς τῷ δα-
 βόλῳ δὲν καὶ. ὁ φόμος τῆς γέννας
 εἶ μακρὰ. θάνατος ἔτε τῆς ψυχῆς
 εἶ ἔτε τῷ κορμιῷ. μάλιστα δῶρον
 ἀθανασίας. ζωὴ ευφροσύνη. ποτὲ κα-
 νένα κακὸν δὲν εἶ ἢ φιλονεικία. ὅλα
 συμφωνῶσιν, ὅλα ὁμονοιάζου, διό-
 τι τῷ ἀγίῳ ὁλονῶν μία εἶ ἢ ὁμόνοια.
 ὅλα τα κρατεῖ χαρὰ καὶ ἐρῶν. ὅλα
 θαλλῶν, ὅλα ἡσυχά. λάμπει πα-

ΤΟΥΤΟ

Ἐπατέρα, παρέδωκε τὸν ἑαυτὸν τε·
 ἔτλη καὶ ἐπὶ δὸς τὸν ἑαυτὸν σε δεῖ-
 ναι ἡσυχία βασιλεία ἐδική τε, καὶ μὴ
 βασιλεύῃ ἡ ἀμάρτια εἰς τὸ θνητὸν σε
 σῶμα. μόνον τὸ πνεῦμα εἰς ἀπόκτη-
 σιν τῆς ζωῆς. ὦ ψυχὴ μου αἰ γυεί-
 σωμεν εἰς τὴν ἐραῖον πόλιν, εἰς τὴν
 ὁποίαν ἐγαπήκαμεν, καὶ δεῖ πο-
 λίταις ὑποφασαθήκαμεν. διότι ὡς
 συμπολίταις τῇ ἀγίων καὶ οἰκητικοῖ
 τῷ Θεῷ, ὥς κληρονόμοι Θεῷ, συγ-
 κληρονόμοι ἡ χριστοῦ. αἰ στοχασθῆμεν
 τὴν ἐνδοξὸν δόξαν τῆς πόλεώς
 μας, ὅσον ἐμπροσθεν ναὶ στοχασθῆ-
 μεν. αἰ εἰπῶμεν λοιπὸν μετὰ τὸν παρ-
 οντα. ὡς δεδοξασμένα ἐλαλήθη
 ὡς ἡ πόλις τῷ Θεῷ. ὡς ἀφρά-
 νουμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.
 τε δευτερεύουσα γὰρ ἐν ἀγαλλιάσει
 πάσης τῆς γῆς. δὲν εἶναι γηραπὸν
 εἰς ἐσέναν, εἰδὲ τῷ γηραπὸν οἱ κακο-
 μνηστῆς. εἰς ἐσέναν καὶ οἱ δὲν εἶναι,
 ἔτι

συχνὴν δ' αὖτις αὖ σοχαζόμεσθαι .
 αὐτὰ μὲν ὅλῳ μας τὴν ὀπιθυμίαν
 αὖ ὀπιθυμήσωμεν δὲ νὰ ἐμπορέ-
 σωμεν νὰ ἔλθωμεν εἰς γληγορότερον
 ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι ἐκεῖνοι .

Τὸ πρῶτον εἶναι ἀποδείξεις
 Κεφαλ. 13.

ΑΝ ἔρωταὶ πῶς ἡμπορεῖ νὰ γλῶ-
 ἔτω, ἢ μὲ ποῖα ἔργα ἄξια μι-
 ᾶται, μὲ τὴ βοήθειαν, ἄκουσε . τὸ το
 πρῶτον εἶναι βαλιδύον εἰς τὴν ἐξ-
 σίαν ἐκείνου ὅπῃ τὸ κἀμει . διότι ἡ
 βασιλεία τῶν ἐρανῶν βιάζεται . ἡ βα-
 σιλεία τῶν ἐρανῶν ἀνθρῶπε , ἄλλο
 δὲν γράφει μόνον ἐσένα τὸν ἴδιον . τό-
 σον ξίζει ὅσον ἡσυχῇ σου . δὲς τὸν ἑαυ-
 τόν σε καὶ πέρνεις ἐκείνῳ . τὴ συγ-
 χύξωμεν δὲ τὴν τιμὴν εἰς πληρομὴν
 της ; ὁ χριστὸς δὲ νὰ ἀπεκτίσῃ δὲ
 ἐσένα τὴ βασιλείαν σὺν εἰς τὸν Θεὸν
 καὶ

ὁ κύριος ἀρχὴν αὐτῇ νὰ κρᾶζῃ τὸν λαόν
 τε εἰς τὴν βασιλείαν τε δὲ νὰ ὑπο-
 δόσῃ τὴν πληρωμὴν καὶ τοῦ εἰνός, δὲ
 οὗ μισθὸς καὶ δὲ τὰ ἔργα ὅπερ ἔκα-
 μιν. δὲ τὰ γήινα ἐραῖα. δὲ τὰ
 πνευματικά αἰώνια. δὲ μικρὰ με-
 γάλα. ἀληθινὰ σωτῆς εὐτυχίας
 θέλει εἶναι ὅταν ὁ κύριος φέρῃ τοὺς
 ἁγίους τε εἰς τὸ νὰ ἰδοῦν τὴν δόξαν
 τοῦ πατρὸς τε, ὃ οὗ καὶ μὴ νὰ συγ-
 χαρίζου μετ' οὗ ἐπουρανίους δὲ νὰ
 εἶναι τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

Μὲ πὶ τρόπον ἐμπορεῖ κανεὶς νὰ ὑπο-
 κτήσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ ἐ-
 ρανῶν. Ἑφ. 15.

Ω Καλότυχη χάρις. ὡ εὐτυχία
 χαριτωμένη. νὰ βλέπῃ κανεὶς
 οὗ ἁγίους, μετ' οὗ ἁγίους, καὶ νὰ εἶναι
 ἁγιος. νὰ βλέπῃ Θεόν. νὰ ἔχῃ Θεόν εἰς
 αἰῶνα αἰῶν. καὶ παρέκει. αὐτὰ μετ'
 σου.

44 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

λοιπόν. αἰέτοιμάζεν ὁὖν πειρασμούς
των. αἰ παροδύουσι οἱ νηστίας τὸ σῶ-
μα. αἰ καταβύχουσι τὴν σάρκα τὰ
φορέματα, αἰ βαρύνουσιν οἱ κόποι.
ἢ ἀγρυπνίας αἰ μάστιξ ηὐραίνεν, αἰ φω-
τίζει ἐναγώνιον μετέτετος, αἰ με συζ-
χύζει τῷ τῷ ἢ ἐκάνθ. τὸ κρύωμα αἰ
με ζαρόνει. ἢ σιωπῆσι αἰ μουρ-
μερίζει. τὸ κάμα αἰ καίη. ἢ κεφα-
λή αἰ πονῇ. τὸ σῆθ' αἰ ἄφτη. αἰ
πριθ' ἢ τὸ σωμαχ. αἰ κίβλωίξη ἢ ὀ-
ψις. αἰ ἀρρώστ' ὅλον τὸ κορμί. αἰ
τῆσιώση με πόνοις ὅλη με ἢ ζωή. οἱ
χρόνοι μου εἰς στεναγμούς. τὰ κέκχα-
λά μου αἰ σαπηδοῦ καὶ αἰ ῥέχου
ὑποκάτω μου. ὅρα καὶ ἀναπαυθῶ εἰς
ἡμέραν θλιψέως. τῷ αἰαβλώσῃ με
εἰς καμὸν παροικίας μου. Ποία λοι-
πὸν θέλει εἶσαι ἢ δόξα τῷ δικαίων;
πόσον μεγάλη ἢ χαρὰ τῷ ἁγίων; ὅ-
ταν καὶ πρὸς ὅσων λάμψῃ ὡς ὁ
ἥλιος. ὅταν εἰς μοιρασμὸν τάξεις
ὁ κύ-

νοῦνται. ὕστερα καὶ τὰ κρύφια τῷ Θεῷ
στοχάζονται ὁ Θεὸς ὁ πατὴρ εἶη ἀ-
γάπη. ὁ υἱὸς ὁ Θεὸς εἶη ἀγάπη. τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον εἶη ἀγάπη πατρὸς
καὶ υἱοῦ.

Ὁπὸς ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς γράσει παρρησίαν
ἐαυτοῦ ὁμοῖν. Κεφαλ. ιθ.

ΑΥτὸ τὸ φιλεῖν, καὶ αὐτὸ ἡ
ἀγάπη κατὰ ὁμοῖον γράσει
εἰς ἡμᾶς. τὰ τέσσερις ἀγάπῃ, μὲν τὸ
ὅποιον ὡς ἀνὰ μὲν καὶ ποῖον συγγένειαν
αἵματος συντροφιάζομεθα μετ' ἐκεί-
νον καὶ σμιζόμεθα. ἡ ἀγάπη ὅπερ
δὲν ἡξάρεται ἀξίαν, δὲν ἡξάρεται δ' ἐλ-
θειν. ὅποιον ἀγαπᾷ, δι' ἐαυτοῦ μὲν
τὸ θάρος τε σιμῶναι εἰς τὸν Θεόν. φι-
λεῖ. ἀγαπᾷ μετ' ἐκείνον χωρὶ φό-
βου, χωρὶς ἀμφιβολίας. ὅποιον τὸν
Θεὸν δὲν ἀγαπᾷ, χάνει καὶ ἐκεῖνο
ὅπου ζῇ. ἀμὴ ὅποιον τὸν ἀγαπᾷ,

ἢ ὁποῖαν τὸ λογικὸν κτίσμα, (καλὰ
 καὶ ὄχι ἐξίσου) νὰ δοθῇ τῇ πλάσει
 της. Ἐποτὲ νὰ ἀγαπᾷ, ποτὲ νὰ ἀ-
 γαπῖται. ἡ ἀγάπη πάραυτα ὥστε
 νὰ ἔλθῃ, ὅλαις ταῖς ἄλλαις ὀρεξέ-
 ταῖς ἀχμαλωτίζει, καὶ ταῖς σύρει εἰς
 τὸ λόγος της. ἡ ἀγάπη ἀπατῇ της σῶ-
 νει. Ἀπὸ λόγος της ἔρχεται λόγος της ἀ-
 ρέσει. αὐτὴ εἶναι μισθός, αὐτὴ πλεονεχία,
 αὐτὴ αἰτία, αὐτὴ καρπός, αὐτὴ χρεία.
 διότι διὰ τὴν ἀγάπην ὅλα γίνονται
 ἓνα, ἡ ἀγάπη ἀπὸ δύο ψυχῶν κά-
 μνει μίαν, ἡ ἀγάπη κάμνει τὸ αὐτὸ
 νὰ θέλῃ, καὶ τὸ αὐτὸ νὰ μὴ θέλῃ. ἡ
 ἀγάπη ποθεῖται κάμνει νὰ διορθώ-
 νωνται τὰ ἥθη, ἀπέναντι ἕστερα ὅλα
 τὰ παρόντα τὰ λογιᾶζει ὥς μὴ πα-
 ρόντα. γαμιά εἰς τὸν ἕρπον τόπον τῇ
 ὑποφάνῳ ἔσωτέρῳ τάξει νὰ τὰ κιτά-
 ζῃ. διὰ τὸ πορφότῳ ἀγάπῳ γίνοντι εἰς
 τὸ αἰῶνα ἐτέρον ὅλα τὰ σεμνά. γαμιά
 ὅλα τὰ σεμνά τῷ κόσμῳ κατὰ φρο-
 νουῶ-

μὲ ταῖς ὀρεξέας τῆς ἢ νὰ εἰπῶ καλλί-
τερα ὑπὸ τῷ ἀτρεϊότητά τῆς. καὶ ὅχι
μόνον ἔχει ὑπὸ ποῦ νὰ ἐμπορῇ νὰ
ἀνασάνῃ εἰς ἐλπίδα μετανοίας ὅτι ἐ-
λέοις, ἀλλ' ἀκόμι ὑπὸ ποῦ νὰ ὑπο-
πολμᾷ νὰ καρτερῇ ὅσον γάμοις τῷ ἡμῶν,
καὶ νὰ χάμῃ συμμαχίαν τῆς σωτη-
ρίας μὲ τὸν Θεόν, καὶ αἰτάμα μὲ
τὸν βασιλέα τῶν ἀγγέλων, νὰ βασι-
ξωμεν τὸν χριστὸν ζῆτον τῆς ἀγάπης.

Δὲν ἐμπορεῖ ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀνταπο-
δώσῃ τῷ Θεῷ εἴμητα ὅλα μέγε-
τος ἀγάπης. Κεφαλ. ιη.

Ολα αὐτὰ τὰ χάμνει ἡ ἀγάπη. αὐ-
τὴ ἡ ψυχὴ μὲ τὸ θέλημα χάμνει
τὸν ἑαυτὸν τῆς ὁμοιον τῷ Θεῷ, τῷ ὅ-
ποίος ὁμοιάζει ὅλα τὴ φύσιν ἀγαπῶν-
τας καθὼς ἡγαπήθηκεν. διότι ὑπὸ
ὅλας ταῖς κίνησε, αἰσθησε, ὅτι ὀρε-
ξες τῆς ψυχῆς, μόνη ἡ ἀγάπη εἶναι εἰς
τὸ

50 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

εἰς ὅλα τὰτα εἶη νὰ σὺνφοριασθῇ κα-
 νείς μὲ ὅν χροὺς τῶν ἀγγέλων ἔ μὲ
 ὅλαις ταῖς ἐρανίαις δυνάμεις . νὰ κι-
 τάζει τὰς πατριαρχάς, τὰς ἀρχιεπισκοπὰς,
 νὰ βλέπει ὅν ἀποστόλους καὶ ὅλους τὰς
 ἀγίους . νὰ βλέπωμεν ὅν πρεσβυτέρους
 μας . διδοξασμένα εἶη τὰτα ; νὰ
 ἀμὴ πλέα διδοξασμένα εἶη νὰ βλέ-
 πωμεν ἐμπερισταμένους τὸ πνεῦμα
 τῷ Θεῷ, νὰ βλέπωμεν τὸ ἀσκήσαν-
 τιν φῶς . ὑπερεξοχωτάτη δόξα δέ-
 λαι εἶσαι ὅταν δέλωμεν ἰδεῖν τὸν Θεὸν
 εἰς τὸν ἑαυτὸν τε . τὸν ὁποῖον βλέ-
 πωντάς τον καὶ κρατῶντας τον, εἰς
 τὸ νὰ βλέπεται ἔ νὰ κραπέται τέ-
 λος ποτὲ δὲν εἶη . ἡ ψυχὴ ὡς εἶη
 θαυμαστὴ εἰκόνα τῷ Θεῷ, λαμπερὰ
 εἰς τὴν ὁμοίωσιν, ἔχῃ εἰς τὴν λόγου
 της (ἀμὴ ὅτι τὸν Θεὸν) μὲ τὴν νὰ ἐν-
 θυμάται πάντα ἔ νὰ σέκη μετ' ἐκεί-
 νον, καὶ νὰ ὁπσιρέφῃ εἰς ἐκεῖνον . αὐ-
 τῶς ἔ ἐπαρκαμύνησεν ὅτι ἐκεῖνον,
 μὲ

τοτιμῇ, ὅχλωσαν ἐτέτη τῇ ἡλίῃ ὅπῃ
 εἶ) πῶρα, ἀμὴν τόσον λαμπρότερη ὅ-
 σον καὶ δ' τυχέστερη. διότι ἡ χώρα
 ἐκείνη καὶ πῃ διεβάζομεν, ἔτε ἡλίον
 χροιάζεται ἔτε φειγᾶειν, μόνον ὁ παν-
 τοδυνάμει κύριος τὴν φωτίζει. καὶ
 ὁ λύχνος αὐτῆς ὅτι τὸ ἀρνίον. ἐκεῖ οἱ
 ἅγιοι φέγγουσιν ὡς ἀστέρες εἰς αἰῶνα
 αἰῶν. Ἐκκατὰ τὴν λέμψιν τῆς σε-
 ρεώματός οἱ συνετίζοντες ὅτι πολ-
 λές. διὰ τὸ ὅποιον ἐκεῖ καμία φωνὴ
 δὲν εἶ) . μηδένα σκοτίζει. συνδρομὴ
 τῆς νεφελῶν ἐδεμία. καμία σκληρο-
 σιὴ καύσας, ἡ κρυάδας δὲν εἶ) . ἀ-
 μὴ ἡ κρύσις τῆς παρὰ γράμματος ἐκείνων
 τέτοιας λογῆς εἶ), ὅπῃ ἔτε ὀφθαλ-
 μὸς ἰδεῖν, ἔτε ἔς ἡκουσεν ἔτε ὅτι καρ-
 δίαν ἀνθρώπου αἰέβη. ἐκεῖνοι μό-
 νοι τὰ ἡζάρεσι τὴν λογῆς εἶ) οἱ ὅποιοι
 εὐρίσκονται ἅγιοι διὰ τὰ χαρῆς,
 τῆς ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶ) γραμμένα
 εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς. ὁμῶς ἐπάνω

48 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

ἔπε ζεγλὸς, ἔτε κουτζὸς, ἔτε σγρόμ-
 πῳ, ἔτε ἄχνημος. ἐπειδὴ καὶ ὅλοι
 ζωζέχου εἰς αἶδρα τέλειον εἰς τὸ
 μέζον τῆς ἡλικίας τῆ χειρῶν. τὴ μα-
 καριώτερον αὐτῆς τῆς ζωῆς, εἰς τὴν
 ὁποίαν φόβῳ τῆς πτωχείας δὲν εἶ. ἄ-
 χαμνωσιῆς ἀσθένεια δὲν εἶ. ἐκεῖ
 κανένας δὲν γηᾶται, δὲν ὀργίζεται.
 κανεὶς δὲν ζηλεύει καμία ὀρεξίς δὲν
 ἀνάπτει, καμία ἐπιθυμία τροφῆς δὲν
 εἶ. ἐκεῖ δὲν σὲ κρεῖτ καμία κενό-
 δοξία πρὸς ἢ ἀξίας. ἐδέναι φόβῳ
 τῆ δολιχόβου. ἐκεῖ ἐπιβελαῖς τῆ δολι-
 χόβου δὲν καὶ. ὁ φόμος τῆς γέννας
 εἶ μακρὰ. θάνατος ἔτε τῆς ψυχῆς
 εἶ ἔτε τῆ κορμῶν. μάλιστα δῶρον
 ἀθανασίας. ζωὴ ευφροσύνη. ποτὲ κα-
 νένα κακὸν δὲν εἶ ἢ φιλονεικία. ὅλα
 συμφωνῶσιν, ὅλα ὁμοιοῦσιν, ὅλα
 τῶ ἀγίων ὁλονῶν μία εἶ ἢ ὁμόνοια.
 ὅλα τὰ κρατεῖ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη. ὅλα
 θαλλῶν, ὅλα ἡσυχία. λάμπει παρ-

Ἐπατέρα, παρέδωκε τὸν ἑαυτὸν τε.
 ἔτζη καὶ ἐσὺ δὸς τὸν ἑαυτὸν σε δεῖ-
 νὰ ἦσαι βασιλεῖα ἐδική τε, καὶ μέν-
 βασιλεύῃ ἡ ἀμάρτια εἰς τὸ θνητὸν σε
 σῶμα. μόνον τὸ πνεῦμα εἰς ἀπόκτη-
 σιν τῆς ζωῆς. ὦ ψυχὴ μου αἰ γνεί-
 σωμεν εἰς τὴν ἐραῖον πόλιν, εἰς τὴν
 ὁποίαν ἐγραπτήκαμεν, καὶ δεῖ πο-
 λίταις ἀποφασισθήκαμεν. διότι ὡς
 συμπολίταις τῇ ἀγίων καὶ οἰκητικοῖ
 τῷ Θεῷ, ὥς κληρονόμοι Θεῷ, συγ-
 κληρονόμοι ὧς ἡμεῖς. αἰ σοχαδῆμεν
 τὴν ἐνδοξὸν εὐτυχίαν τῆς πόλεως
 μας, ὅσον ἐμπρεῖμεν νὰ σοχαδῆ-
 μεν. αἰ εἰπῆμεν λοιπὸν μετὸν παρ-
 φήτεω. ὡς δεδοξασμένα ἐλαλήθη
 ὡς εἶπῃ ἡ πόλις τῷ Θεῷ. ὡς ἀφρά-
 νουμένων πάντων ἡ κατοικίᾳ ἐν σοί.
 τε δευτερεύουσα γὰρ ἐν ἀγαλλιάσει
 πάσης τῆς γῆς. δὲν εἶναι γηραπὸν
 εἰς ἐσένα, εἰς τὴν γηραπὴν σὶ κακο-
 μοιεύεις. εἰς ἐσένα καὶ οἱ δὲν εἶναι,

συχνὴν δ' αὖτις αὖ σοχαζόμεσθαι .
 αὐτὰ μὲν ὅλως μας τὴν ὀπιθυμίαν
 αὖ ὀπιθυμήσωμεν δ' αὖ νὰ ἐμπορέ-
 σωμεν νὰ ἔλθωμεν εἰς γληγορότερον
 ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι οἱ ἐκείνοι .

Τὸ πρῶτον εἶναι πρὸς τοὺς
 Κεφαλ. ιζ.

ΑΝ ἐρωτᾷς πῶς ἡμπορεῖ νὰ γνῇ
 ἐπεὶ τοῦτο, ἢ μὲν ποῖα ἔργα ἀξία με-
 λῶμεν, μὲν τὴν βοήθειαν, ἀκούσε . τὸ τοῦ
 πρῶτον εἶναι βαλιδύον εἰς τὴν ἐξου-
 σίαν ἐκείνου ὅπῃ τὸ κἀμιν . διότι ἡ
 βασιλεία τῶν ἐρανῶν βιάζεται . ἡ βα-
 σιλεία τῶν ἐρανῶν αὐθροπε , ἄλλο
 δὲν γινώσκει μόνον ἐσένα τὸν ἴδιον . τό-
 σον ξίζει ὅσον ἡσυχῇ ἐσὺ . δὲς τὸν ἐαυ-
 τόν σε καὶ πέρνεις ἐκείνῳ . τὴν συγ-
 χύζεσθαι δ' αὖ τὴν τιμὴν εἰς πλεονεξί-
 ας ; ὁ χρυσὸς δ' αὖ νὰ ἀποκτήσῃ δ' αὖ
 ἐσένα τῶν βασιλείαν σιμὴ εἰς τὸν Θεὸν
 καὶ

ΑΓΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤ. 45

ὁ κύριος ἀρχιτελεῖ τὸν λαόν
 τε εἰς τὴν βασιλείαν τε δὲ τὴν
 δόξαν τὴν πληρωμὴν χάριτος ἐνός, δὲ
 οὗ μισθὸς καὶ δὲ τὰ ἔργα ὅπερ ἔκα-
 μιν. δὲ τὰ γήϊνα ἐραῖα. δὲ τὰ
 πνευματικά αἰώνια. δὲ μικρὰ με-
 γάλα. ἀληθινὰ σωτῆς ἀτυχίας
 θέλει εἶναι ὅταν ὁ κύριος φέρῃ οὗ
 ἁγίοις τε εἰς τὸ νὰ ἰδοῦν τὴν δόξαν
 τῆς πατρὸς τε, ὅ οὗ χάριν νὰ συγ-
 χαρίζου με οὗ ἐπουρανίους δὲ νὰ
 εἶναι τὰ πάντα ἐν πάνσι.

Μὲν πὶ τρόπον ἐμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπο-
 κτήσῃ τὴν βασιλείαν τῆς ἐ-
 ρανῶν. Ἰκεφαλ. 15.

Ω Καλότυχος χάρις. ὡς ἀτυχίας
 χαριτωμένη. νὰ βλέπῃ κανεὶς
 οὗ ἁγίοις, με οὗ ἁγίοις, ἢ νὰ εἶναι
 ἁγιος. νὰ βλέπῃ Θεόν. νὰ ἔχῃ Θεὸν εἰς
 αἰῶνα αἰῶνος καὶ παρέκει. αὐτὰ με
 συ-

λοιπὸν. αἰ ἐτοιμάζην ὁδὸν πειρασμῶν
 των. αἰ παροδύουσι οἱ νηστῆαις τὸ σῶ-
 μα. αἰ καταξύχουσι τὴν σάρκα τὰ
 φορέματα, αἰ βαρύνουσιν οἱ κόποι.
 ἢ ἀγρυπνίας αἰ μαῖ ξηραίνεν, αἰ φω-
 τάζει ἐναντίον μετέτρετος, αἰ με συ-
 χύζει τῷ τῷ ἢ ἐκείνῳ. τὸ κρύωμα αἰ
 με ζαρόνει. ἢ συνείδησις αἰ μουρ-
 μερίζει. τὸ κῆμα αἰ καίη. ἢ κεφα-
 λὴ αἰ πονῇ. τὸ σῆθῳ αἰ ἄφτη. αἰ
 ὀριθῇ τὸ σωματι. αἰ κίβητιζή ἢ ὀ-
 ψις. αἰ ἀρρώστῃ ὅλον τὸ κορμί. αἰ
 τρυφή με πόνοις ὅλη με ἢ ζωή. οἱ
 χρόνοι μου εἰς στεναγμούς. τὰ κῆμα-
 τὰ μου αἰ σαπηνιστοῦ καὶ αἰ ῥέχουσι
 ὑποκάτω μου. ὅλα καὶ ἀναπαυθῶ εἰς
 ἡμέραν θλίψεως. τὰ ἀναβλύσαι με
 εἰς καμὸν παροικίας μου. Ποῖα λοι-
 πὸν θέλει εἶσαι ἢ δόξα τῷ δικαίῳ;
 πόσον μεγάλη ἢ χαρὰ τῷ ἀγίῳ; ὅ-
 ταν καὶ πρὸς ὅσον λάμψη ὡς ὁ
 ἥλιος. ὅταν εἰς μοιρασμῶν τάξεις
 ὁ κύ-

σου, ἡ χεῖρ σου, καὶ τὸς ἀνείκαστος
 ἡ λαμπρὸς ὁ δόξας σου, τοιοῦτόπως
 ἄφρατος εἶναι τῆς παντοκρυΐας σου
 ἀγάπης ἡ καλωπύη. διότι ἐκείνης
 ὅπως ἔκαμε ὑπὸ τὸ μηδέν, ὅπου κα-
 μνεις παῖδιά σου, καὶ ὅπου σμίξης με-
 τὰ λόγου σου,

Ὅτι ὥρεται ἡ γὰρ τὴν ἀγάπην τῆς Χει-
 ροῦ νὰ ὁπθῇ μακρὰ καὶ νὰ ταῖς
 θλίψεις. Κεφαλ. ιε.

Ω Φυγή με ἀπὸ καθήμενον μακρὰ
 ὥρεται καὶ ὑπομνήμων π-
 μωρίας, ἀπὸ καθήμενον νὰ ὑποφέρ-
 ναι μετὰ αὐτὴν τὴν γένεσιν ἡ γὰρ νὰ ἐμ-
 ποδῇ μετὰ νὰ ἰδῇ μετὰ τὸν χριστὸν εἰς τὴν
 δόξαν σου, καὶ νὰ τιμωροῦται μετὰ
 μετὰ ὅπου ἀγίους τε, δὲν ἢ ἔστιν ἄξιον νὰ
 πᾶσι μετὰ καὶ τὰ λύπησιν, ἡ γὰρ νὰ
 μεδέξω μετὰ τόσου καλῶς, καὶ τόσης
 δόξης; ἀλλ' ὅπως βλάπτει οἱ δαίμονες

μὲ τὸ πνεῦμα μου, ψαλῶς μὲ τὸν
 νοῦν μου καὶ μὲ ὄπλιν μου τὴν δυνά-
 μιν αἰνέσω τὸν ποιητὴν μου, ὃς διορ-
 θώτῃ μου. νὰ ἔλαβῶ τὸν ἔρανον μὲ
 τὸν νοῦν μου, καὶ μὲ τὴν ὀπίσθυσιν
 νὰ ἤμαι μετ' ἐσένα. ἀφορμὴν δὲ νὰ
 κρέμωμαι ὑπὸ τὴν παρῆστον ταλαι-
 πωρίαν μόνον μὲ τὸ κορμί. ἀμὴ μετ'
 ἐσένα νὰ ἤμαι μὲ τὸν νοῦν. μὲ τὴν
 ἀποσθυσίαν, καὶ μὲ πᾶσιν ὀπίσθυσιν
 νὰ ἤμαι πάντα μετ' ἐσένα, κα-
 δού' ἐκεῖ ἐγὼ. ἡ καρδία μου ὅπως ἡ-
 σαι ἐσὺ ὁ ἀσύγκριτος καὶ πολλὰ μου
 ἡγαπημένος Θεσσαυρός. Ἀμὴ γὰρ Θεέ
 μου. οἰκτιρῶν ὃς ἐχέμων ὅταν θέ-
 λω νὰ σοχαδῶ τῆς ἀμεξήτης σε φι-
 λανθρωπίας καὶ καλωσύνης τὴν
 δόξαν, ἡ καρδία μου δὲν σάνει, διότι
 ἡ ἀσθένειά σου περνᾷ, πᾶσιν ἀν-
 ὀδῶσιν τῆς αἰσθητικῆς νῦν. ἡ ἀγαπώμε-
 σε, ἡ δυνάμις σου, ἡ δόξα σου, ἡ
 μεγαλοπρέπεια σου, ἡ μεγαλωσύνη

καὶ μαῖ ἔσωτες, τοις τόξοις μαῖ
 ἐζωοποιήσεις, καὶ μαῖ ὑψώτες, φιλαν-
 θροποῦντες κύριε, τὴν γλυκὺν παρὰ
 μαῖ ὅπως εἶναι σε ἐπιθυμῶται κανείς.
 ὅσον πλεονέκτηρον σε μὴ ἐγώ, πόσον
 πλεονέκτηρον με φαίνεσαι καὶ γλυκύ-
 τερος, καὶ ἀγαπῶν κώτερος. ὅλα τὰ το
 με δὲ φράνεις καὶ πολλὰ τὰ ἀγαθά
 σε, λογίζονται με καθαρόν νῦν
 καὶ με γλυκύτατον πόθεν τῆς ἀσε-
 βῆς ἀγάπης εἰς τόπον τῆς παροικίας
 μου καὶ τὴν δυνάμιν με. πάλιν, ὅσον
 ἡμῶν ὑποκράτω εἰς αὐτὰ τὰ ἀδελφῶν
 μέλη, ἐπιθυμῶ ναὶ ἐπιθυμήσω καὶ
 ναὶ λογιάσω τὴν θαυμασίαν σε ἀγά-
 πην καὶ ὁμορφίαν, ἀκαταπαύτως.
 διότι ἐλαβώθηκα με τοῦ πόθεν σου
 τὴν σαῖταν. ἀνάπτω δυνάμεις εἰς τὴν
 ἐπιθυμίαν σε. εἰς ἐσένα ὀρέγομαι
 ναὶ ἔλθω. ἐσένα ἐπιθυμῶ ναὶ ἰδῶ.
 ὅλα τὰ το ἐπὶ τῆς φυλακῆς με γήσο-
 μαι. Ὁ με ἀγρυπνῶν ὁμμήσια ψαλῶ
 με

Γλυκιά μνηστήσις πρὸ Θεῷ.

Κεφάλι ιδ'.

Α Μὴ πλέα δὲν ὑποκοτῶ νὰ ἀπὴ-
 παθῶ, διότι ἔσονται ἐκείνου
 νὰ σὺ γλήῃ ὑπὲρ αὐτοῦ, μέχρι θανάτου,
 καὶ θάνατος σου, ἔχισε τὸ χρέ-
 γραφόν μας, καὶ ποροπλάνωντάς το
 εἰς τὸν θάνατον, ἐσαύροσε καὶ τὴν ἀ-
 μάρτίαν, ἔτι τὸν θάνατον. εἰς ἐκείνον
 λοιπὸν βεβαιότερον ἀναπνέω ὁ ὁποῖος
 κἀκεῖται ἐκδεξιῶν σου. καὶ μετὰ δὲ
 δεῖξαι ἐμαῖς. εἰς ἐκείνον ὑποθαρρῶν-
 τας ὁππυμῶ νὰ ἔλθω εἰς ἐσένα, εἰς
 τὸν ὁποῖον ἐξανασηθήκαμεν, καὶ
 ἐξαναζήσαμεν, καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν
 συναναβαίνομεν, καὶ εἰς τὰ ἑαυτὸν
 συγκαθίζομεν. ἐσένα ὁ αἶνός, ἐσέ-
 ναν ἡ δόξα, ἐσένα πρὸς τὴν τιμὴν
 ἡ δόξα. φιλάνθρωπος κύριε.
 ὁ ὁποῖος τοιοῦτόπως μαζὶ ἠγαπήσεις,
 καὶ

Οπὸ σαρκωθεὶς λόγῳ εἶ) αἰτία
τῆς ἐλπίδος μας.

Κεφαλ. 17.

Δ Ιόη δὲν εἶ) τὸσον ἐχθρὸς οὐ-
είος γὰ μὴ ἀγαπαίμας ὅπῃ
ἡμεῖς οὐ ἡ σὰρξ τε, τὰ μέλη τε, ὡ
τὰ ἀσπλάγχνα τοῦ. μα' τὴν ἀλήθειαν
ἐμπόρου γὰ ἀπὸ πτωχῶ δὲ ταῖς
πολλαῖς μου ἀμάρτιας ὡ κακωσύ-
ναις, τὰ πταίσματα καὶ ταῖς ἀμέτη-
ταῖς με ἀμέλειαις, ταῖς ὁποῖαις ἀδελ-
λήπτως ὡ κατημέραν κήμνω, με ὡ
καρδίαν, με ὡ σῶμα, με ὡ ἔργον,
καὶ με ὡ οὖτοις με ὡ ὅπως, με ὡ
ὁποῖοις ἡ ἀνδροπίνη ἀδένεια ἐμπό-
ρει γὰ ἀμάρτεψῃ ἀν' ὡ υἱὸς καὶ λόγος
σε δὲν ἡθῆε σαρκωθῇ, καὶ δὲν ἡ-
θῆε κατοικήσῃ μετ' ἐμας.

Γλυ-

τῷ λόγῳ τῆς ἐκ αὐτῆς ἡ ψυχῆ, ἐὰς
παρέλθῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς, ὅταν δὲν
λογιάζῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς, διότι καὶ
ἀλήθειαν ἐστὶ ἦται ὅλη με ἡ ἐλπί-
δα καὶ τὸ θάρρος με, ἐπειδὴ καὶ εἰς
ἐσένα τὸν Θεὸν με καὶ κύριόν με Ιη-
σοῦν χριστὸν, τὸν γλυκύτατον, τὸν
σπλαγχνικώτατον, ἐὼς πεινέσατον.
τῷ καὶ θεένος ἡ μερίδα, καὶ τὸ αἷμα
ἐκ τῆς σαρκὸς ἀπὸ ἐσένα εἶ. ὅπως λοι-
πὸν ἡ μερίδα με βασιλεύει, ἐκεί
λογιάζω πῶς βασιλεύω. ὅπως τὸ αἷ-
μα μου κυριεύει ἐκεί θάρρῳ νὰ κυ-
ριεύω ἐγώ. ὅπως δοξάζεται ἡ σαρ-
κα μου, ἐκεί γνωρίζω πῶς δοξάζο-
μαι καὶ ἐγώ. καλὰ ἐστὶ νὰ ἦμαι ἀμάρ-
τωλὸς ὅμως δὲν ἀπηπίζομαι ἀπ' αὐ-
τῶν τῶν χειρῶν μου κοινοῦν. ἐ-
ὰν καλὰ καὶ ἡ ἀμάρτιας μου νὰ ἐμ-
ποδίζω, ἡ ἐστιάμεν τὸ γυμνάσιον. ἐὰν
ἡ ἐδιδάχῃς μου ἀνομιὰς με διώχου
ἡ φυσικὴ κοινωνία δὲν με διώχει.

πης σου . ας γεμίσῃς τὰ σπλάγχνα μου .
 ἐξερεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγα-
 θόν . Θεέ μου . ἀγάπη , μέλι γλυκὺ
 γάλα λευκόν , τροφή τῶν μεγάλων .
 χάρις με νὰ ἀνέξῃς εἰς ἐσένα , ὅπως
 νὰ ἐμπορῶ νὰ σε φάγω με τὸ γασ-
 τρὸν μου . σὺ ἦσαι ἡ ζωὴ μου μετὰ τὴν
 ὁποίαν ζιῶ . ἐλπίδα εἰς τὴν ὁποίαν
 ἀποκουμίζω . δόξα , τὴν ὁποίαν ἐ-
 πιθυμῶ νὰ ἀπολαύσω . σὺ κρατεῖς
 τὴν καρδίαν μου . τὴν διάνοιάν μου
 ἀπέρχῃς . τὸν νῦν μου ὁδηγήσῃς . τὴν
 ἀγάπην ὁρῶντες . τὸν λογισμόν μου
 βάστα . Ἐσύρε τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς
 ὅπως σὲ διψᾷ εἰς τὰς ἐρηνίους πηγὰς .
 ας παύσῃ ὡδὴ καλῶ ὁ δένδρον τῆς
 σαρκός . ας σιγήσῃς ἡ φαντασίαις τῆς
 γῆς , τῆς νερῆος , τῆς αἰέρος , καὶ τῆς ἐρανῆς .
 ας σιωπήσῃς τὰ ὀνειράτα , ἡ φαντα-
 στικαῖς ἀποκάλυψεις . πάντα γλῶσ-
 σα , καὶ θεσημάρδι καὶ ἑπ' ἄλλο ὅπου
 γίνεται περνῶντας . ας σιωπάσῃ εἰς

να, καὶ ὠφρανθήτω ἐνώπιόν σου.
 ὦ φῶς ὅπῃ ἠδωφωτίζεις. ὦ ἀγάπη
 ὅπῃ ἠδωρανάπτεις. γλυκύτατε χριστέ.
 ἀγαθὲ Ἰησοῦ. φῶς αἶδον ἐ ἀκατά-
 παυσον. ἀρτος ζωῆς ὅπῃ ἐμαῖς σπεί-
 ρεις ἐ εἰς τὸ λόγον σε ποτὲ δὲν λεί-
 πεις. πάντα σὲ ξῶμεν, ἐ πάντα ὁ-
 λάνημεν ἡ σὰν. λάμψον εἰς ἐμὲ. ἀνα-
 ψέυε. φώπσον ἐ ἀγιάσον τὸ ἀγγέιον.
 ὠκέρυσέ το ὑπὸ τὴν κακίαν. γέ-
 μισέτο τὴν χεῖρ σου. καὶ γεμᾶτον
 φύλαξέ το, ὡς νὰ ζώω τὴν ζωὴν
 τῆς σαρκός σου εἰς σωτηρίαν τῆς ψυ-
 χῆς μου. καθότι σὲ ζώω αὖ ζιῶ
 ὡς σένα, αὖ ἔλθω εἰς ἐσένα, καὶ
 αὖ ἀναπαύσω εἰς ἐσένα.

Περίχαρῆς. Κεφ. ια.

Ω Γλυκύτης τῆς ἀγάπης. ὦ ἀγά-
 πη τῆς γλυκύτητος. αὖ σὲ δεχθῇ
 ἡ κοιλία μου μὲ τὸ νέκταρ τῆς ἀπά-
 πης

καρδίας ἔπηγνῆν δακρύων, ἔμέλισα
 ὅταν σὲ παρακαλῶ, ἔῶν περσύν-
 χαμαι. ὅταν ψάλλω τὴν ψαλμο-
 διαν τῆς δόξης σου. ὅταν λογάζω
 καὶ προσφέρω τὸ μυστήριον τὸ ἑξαγρο-
 εράσεώς μας, τὸ ὅποιον εἶπ᾽ φανερὸν
 σημάδι τῆς βασιλευχίας σου. ὅταν
 πῶθρα σέσωκα εἰς τὸ δυσιασθήριον ἀν᾽ κα-
 λὰ καὶ αἰάξιθῃ, ὅππῃ θυμῷ νὰ σὲ
 προσφέρω τὴν θαυμασίαν ἐκείνην
 ἔρασίον θυσίαν, ἀξίαν πάσης τι-
 μῆς καὶ δόξης. τὴν ὅποιαν σὺ
 κύειε τὴν ἐδράταξες. ἐσὺ ὡς καθε-
 ράτατε ἱερεῦ, ἔωρises νὰ ᾗ προσ-
 φέρων μὲν εἰς μνήμην τῆς ἀγάπης
 σου, τέτῃσι τῇ πύδοις ἔτῃ θανά-
 του σ. δὲ τὴν σωτηρίαν μας, καὶ
 δὲ τὴν καθαρῶς ἐπαναληψιν
 τῆς ἀχαμνώσεώς μας. Ἀς σερεω-
 θῇ ἡ δόξα σου εἰς τόσα μυστήρια
 μὲν τὴν γλυκείαν τῆς παρουσίας σου.
 αἱ γνωιώσι πῶς δέσποται μετὰ σέ-

πνευμάτω ὑπὸ τῷ φλόγα τῆς χά-
 ριτός σε νὰ ἐμπεροῶ νὰ ἀγαπήσω ἢ
 κύριόν μου τὸν γλυκύτατον, καὶ ὡ-
 ραιότατον ἐξ ὅλης με τῆς καρδίας,
 ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἐξ ὅλης τῆς ἰ-
 χύου μου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεως
 μου μὲ πολλὴν συνειβλήν τῆς καρ-
 δίας, μὲ πηγλὴν δακρύων, μὲ πολ-
 λὴν δὲ λάβειαν ἐ φόβιν, ἔχοντάς σε
 εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὸ σῶμα
 ἐμπεροῶ εἰς τὰ ὄμματα μου πάν-
 τα ἐ εἰς καθετόπον. πόσον ὅπῃ εἰς
 ἐμὴν τόπον καὶ εἰς ξένης ἀγάπης
 νὰ μὴν εἶ.

Περὶ τῆς ἐπιμαρτυρίας τῆς ἀπολυξιώσεως.

Κεφαλ. ια.

Ως ῥαιότατε Ἰησοῦ Χριστέ. θεωροῦ
 σε δι' ἐκείνῳ ἢ ἱεροστάτῳ
 χύον τὴν χάριν σε ἀμείβω, μὲ τὸ ὅποιον
 ἐξαγορασθῇ μεν. ὁδὸς με συνειβλήν
 καρ-

μου χάριν κύρει ὁ Θεός μου, ὡραῖε
 κάλλει ὡρᾷ πάντας βροτοὺς, διὰ
 τὸ σε ὀπιθυμήσω, ἔτι καὶ ἀγαπήσω
 ὅσον θέλω, καὶ ὅσον ὀπιθυμῶ. ἀμε-
 ζήτω ἡσυχία καὶ χαρὶς μέγαν ὡρᾷ
 καὶ ἀγαπήσω. μάλιστα ἀπὸ ἐμαυ-
 τῶν ὁποίοις ἐτζημαὶ ἡγάπησες, καὶ
 πόσον μαζὶ ἔσωσες, καὶ διὰ τῶν ὁποίων
 τόσα ἐτέτοιας λογῆς καλὰ ἔκαμες.
 ὦ ἀγάπη ἡ ὁποία πάντα ἀνὰ φθινεῖς
 ποτὲ δὲν σβέννεις. γλυκύτατε χρι-
 στέ, ἀγαθὲ Ἰησοῦ, ἀγάπη, δέε μου.
 αἶψά με μὲ ὀλίγω σκετὴν φωπαῖν,
 μὲ τὴν ἀγάπην σου, μὲ τὴν γλυκύ-
 τητά σου, μὲ τὸν πέδον σου, μὲ τὴν
 ὀπιθυμίαν σου, μὲ τὴν εὐφροσύνην
 ἀγαλλιάσιν σου, μὲ τὴν εὐαγγελί-
 χιαν σου, καὶ μὲ τὴν ἡδυστησίαν σου,
 μὲ τὴν ξυφὴν, καὶ μὲ τὴν ὀρεξίν σου.
 ἡ ὁποία εἶναι ἁγία, σώφρων, καλή,
 ἐπαινετική, διὰ τὸ καὶ γεμίσω ἀπὸ τῆς
 γλυκύτητος τῆς ἀγάπης σου ὅλος κα-

Τὴν λυπημένην ψυχὴν ὁ Θεὸς τὴν
παρηγορεῖ. Κεφ. θ.

Ως ἂν ἄλωνα τῷ ἄροματόν, ἔμ-
βάσεις εἰς τὸν χλόν, πα-
ρατας πηγὰς τῆς ὑδάτων, ὅπου ἐτοι-
μαζεις ἐνώπιόν μου ζάπεζαν με δὲ δά-
φορα φηγεῖται, τὰ ὅποια με ἀναπαύ-
σιν ἀπὸ τὸν κόπον ἔπαρηγορεῖσι τὴν
λυπημένην μου καρδίαν πόσον ὅπως
δροσισμὸς ἀπὸ ταῖς βρυαῖς σε, ἀ-
λησμονῶντας ταῖς πολλαῖς με βλα-
πείαις, καὶ σπικωμὸς ψηλα ἀπὸ
τὴν γλῶσσῃ ἀναπαύομαι εἰς ἐσένα τὴν
ἀληθινὴν εἰρήνην.

Περί τῆς γλυκύτητος τοῦ Θεοῦ ἔρωτος.

Κεφαλ. ι.

Αγαπῶσε ὁ Θεός με, ἀγαπῶσε,
φιλειότερον καὶ πάλιν φεισ-
σόπρεον ἡθῆα γὰρ σὲ ἀγάπου. δός
με

ὑπὸ πλλαῖς θλίψεσιν, καὶ λύπαις
 ὅταν φοβῶμαι τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου,
 ὅταν σοχάζωμαι ταῖς ἀμάρταις μου,
 ὅταν διλιῶ τὴν κρείσιν σου, ὅταν λο-
 γιάζω τὴν ὥραν τῆς θανάτου, ὅταν τὴν
 ταρτάρου τὰς βασάνους ἀναζητῶ,
 ὅταν δὲν γρυκῶ μὲ ποίαν ἐξέταξιν
 ἢ ποίαν ἐρῶνησιν θέλεις νὰ ζυγιάσῃς
 ἐμπεσθέν σε τὰ ἔργα μου, ὅταν μὲ πὶ
 τέλος μέλλω νὰ τηνώσω, ὁλότῃα
 δὲν ἤξω. ὅταν ἴδω ἢ ἄλλα πολ-
 λὰ μὲ τῆς λόγου μου καὶ μὲ τὴν καρ-
 διαν μου ἀναλογίζωμαι. ἔλα νὰ μὲ
 παρηγορήσῃς κατὰ τὴν συνήθειάν σου
 νῦν σε ἀσπλαγχνίαν κύριε ὁ Θεός
 μου. Ἐάν μεσα εἰς αὐταῖς ταῖς πα-
 ραπόνεσιν, καὶ ὅτε πολλοὶ κλαυθ-
 μοὶς ἢ ἐκ βάθους καρδίας ἀγασσά-
 μες δέχεται τὴν λύπην ἡμετέραν ὁ
 νῦν μου διαίσιον ἔσθ' πάντα τὰ
 ὄρη.

30 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

γου ἢ χειμῶνα τὴν συσφίγγει, ἢ
 βεβρυότης τὴν ἀμβλυαίει, ὁ πλεῖστος
 τὴν κυματίζει, ἢ πτωχεία τὴν ἀπερρίπτει,
 ἢ νεότης τὴν ὑψηλῶν, τὸ γρηγορότερον
 τὴν εὐφραδύνει, ἢ ἀδυναμία τὴν τζα-
 κίζει, ἢ μνήμη τὴν θλίβει, ὁ δὲ βό-
 λος τὴν ἐπιβεκλᾶται, ὁ κόσμος τὴν
 πολυκλᾶται, ἢ σάφεια τὴν ἀσάταλα,
 ἢ ψυχὴ τὴν τυφλαίνει, ὁ αὐτοθερπὸς
 ὁλος ἐκράσσεται. εἰς αὐτὰ ἔτι εἰς ἄλ-
 λα τόσα κακὰ φθαίνει καὶ ὁ ἄγχιος
 θαίματος, ἔτι πεινὸν τέλος βάζει ἐπάνω
 εἰς ταῖς ψυχῆς χαρᾶς, οἱ ὅποιοι
 ὅταν βάζουσι χεῖρα λείπουν, ὡς αὐ-
 τὰ μὲν ἦσαν ἐτὶ λογιάζονται. Ἀλλὰ
 ποῖοις ἐπαύνοις, ποῖαις δὲ χαρισίαις
 ἐμπόρεται νὰ δώτωμεν τὸ Θεῶμας
 ὁ ὅποιος ἀκόμη, ἀνάμυστα εἰς αὐτὰ τὰ
 τόσα τῆς φθορᾶς τὸ θανάτου βάσανα,
 δὲν παύει νὰ μάς παρηγορεῖ μετὰ τὴν
 θαυμαστὴν ἐπισκεψιν τῆς χάριτός
 σου. γὰρ ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος γυμᾶτος

ἀπὸ

αὐτῷ χωρὶν, μὲ τὰ μακαριώτατα
 πνεύματα νὰ ἐπαρσέκουμαι εἰς
 τὴν δόξαν τῆς κτίσεως, νὰ ἐκίτῃσαι
 παρὸν τὸ πρόσωπον τῆς Θεῆς. κτανεῖς
 θανάτῳ φόβῳ νὰ μὴ μὲ ἐγγίξῃ.
 ὄντας βέβαιον νὰ ἐχαίρουμεν εἰς τὴν
 παντοτινὴν ἀφθαρσίαν, καὶ σμιγ-
 μῆός με ἐκείνον ὅπῃ ἡξίῃται τὰ πάν-
 τα πᾶσαν τυφλότητά τῆς ἀμαθίας
 νὰ ἐδῶχα ὑπὸ λόγου μου. ὅλα τὰ
 ὀπίγεια νὰ τὰ ἐκὰταφρόνουν, νὰ μὴ
 ἐκὰταχρειάζε μου πλῆα νὰ ἰδῶ ἢ
 νὰ ἐνθυμηθῶ τέτλη ἤν' δακρύων
 κοιλάδα, ὅπου ζωὴ κοπασικὴ, ζωὴ
 φθαρτικὴ, γέμῃ πικράδα. ζωὴ
 κυρία τῆς κακῶν. δέλη τῆς κολάσεων.
 ἢ ὅποια οἱ χυμοὶ ᾤσκειν, οἱ πό-
 νοι τὴν καταλεπτύνουσι, τὰ κάματοι
 τὴν ξηραίνουν, τὰ ἐνᾶντία τῆς ἀρρώ-
 στοῦ, τὰ φαγῆται τὴν φθοκῶνουν, ἡ
 νηστεία τὴν λιγνύει, τὰ παγνίδεα
 τὴν λύουσι, οἱ λύπαις τὴν καταξώ-

Περὶ τῆς βασιλείας τῆς ἐρανῶν.

Κεφαλ. η.

Η Βασιλεία τῆς ἐρανῶν βασιλεία
 ἀτυχευμένη. βασιλεία ἀθά-
 νατος χωρὶς τέλους. ὅποῖον καμρὸς κανέ-
 νας δὲν τὸ διαδίδεται καὶ διαδοχὴν
 χρόνος. ὅπως ἡμέρα συνεχῆς χωρὶς
 νύκτα. καμρὸν δὲν ἡξέει νὰ ἐχη.
 ὅπου ὁ νικητὴς στρατιώτης μὲ ἀδιή-
 κητα χαρίσματα ὅπως συνάγη πλε-
 τύνει, σεφανωμένον τὴν κεφαλὴν μὲ
 τιμιον καὶ παντοπνὸν σεφανῆ. ἄμπο-
 τε ἀπαριάζοντας τὸ βάρος τῆς ἀμφο-
 τῶν καὶ ἐμψύα τὸν ἔχρατον δ' ἔλον τῆ
 χρις, νὰ ὤρσειν ἡ θεία ἀσπλαγ-
 χία νὰ ἀφήσῃ τὸ βαρὺ τῆτο φορτίον
 τῆς σαρκὸς καὶ νὰ ἀπέρνουσι εἰς τὴν
 χαρὰν τῆς παντοπνῆς ἐκείνης χό-
 ρας δια νὰ ἀναπαυτῶ, καὶ νὰ ἡμῶν
 εἰς τὴν μέσῃ τῆς ἀγνωστῆς τῆς ἰσθ-
 αῖνῃ

νει. πάντα βλέπεσι, ὅτι πάντα ὀπι-
 θυμῶσι καὶ βλέπουσι. χωρὶς λύπῃ
 ὀπιθυμῶσι; καὶ χωρὶς πείρασιν χρ-
 τένουσι. ὅπως ὁ ἀληθινὸς ἡλ. ὁ τῆς
 δικαιοσύνης μετὰ τὴν θαυμασίαν τῆς
 ἀμορφάδας τε θεωρίαν ψυχαγωγῆς,
 καὶ ἔτι φωτίζει ὅλους τῆς ἐκείνου
 πατρὶδος οὗτον πολίτας διὰ τὴν λάμπη
 ἐκείνῳ (τετέσι) φωτισμὸν διὰ
 μέσας τῆς θεοῦ φωτὸς, τὸ ὅποιον φω-
 τίζει πρῶτον πρῶτον καὶ ἕκαστον λόμ-
 ψιν τῆς ἐδικῆς μας ἡλίου καὶ ὁλονῶν
 τῶν ἀστέρων τὴν καθαρότητα. δι-
 σκόμην μετὰ τὴν ἀθανάτων ἐνόησα.
 ὅτι διὰ τὸ κατωμύχοι ἀθανάτοι ὅτι ἄ-
 φθαρτοι καὶ τὸ τάξιμον τὸ κυρίως ὅτι σω-
 τῆρος. Πάτερ ὅς δέδωκάς μοι δέλω
 ὅτι εἰμὶ ἐγὼ ὅτι αὐτοὶ ὡς μετ' ἐμῶν.
 ἵνα βλέπωσι τὴν δόξαν μου ὅτι παί-
 τες ἐν ὧς καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ
 καὶ ἐν σοί. καὶ αὐτὸ ἐν ἡμῶν ὡσιν.

δαῖς ὅπῃ διηγουῖται Ἐ λέγουσι ὅτι
 ἐπαῖνοις τῷ ἁγίῳ τριάδος μετὰ τὴν ὁρε-
 πάζουσαν πρὸς. μάλιστα καλοει-
 ζηκώτατος αὐτὸν ἐγὼ αὐτὸς ἀξιώθω νὰ
 ψάλλω ὕμνον τῷ κυρίῳ μετὰ Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ ἀπὸ ὅτου γλυκυτάτοις ὕμνεσιν τῆς
 Σιών. ὦ ζωτικὴ ζωὴ. ζωὴ αἰώνιος, Ἐ
 αἰωνίως μακαρία. ὅπου χαρὰ χωρὶς
 λύπης. ἀνάπαυσις χωρὶς κόπον. ἀ-
 ξία χωρὶς φόβον. πλεονέκτησις χωρὶς κίν-
 διον νὰ χαθῇ. ὁδὸς ζωὴ χωρὶς νὰ
 παύσῃ. ζωὴ χωρὶς ἔσθον. αἰδιότης
 χωρὶς συμφορὰν. ὅπου ὅλα τὰ καλά.
 ἐκεῖ ἀγάπη τρεῖς. ἐκεῖ βλέψιμον.
 πρὸς ὅσον πρὸς ὅσον. ἐκεῖ
 σωσὴ γνώσις εἰς ὅλα καὶ διὰ ὅλα.
 ἐκεῖ ἡ ἀκροῦς Θεὸς καλωσύνη. καὶ
 φῶς ὅπῃ φωτίζει ἀδελφάζεται ὑπὸ τῆς
 ἀγγελῶν. ἐκεῖ ἡ μεγαλωσύνη τῆς Θεοῦ
 παρεῖσα κινεῖται καὶ μετὰ τὴν τὴν
 τροφὴν τῆς ζωῆς ἀδελφείπῳ ὁ νοῦς
 ἐκείνων ὅπῃ τὴν σπλαγχνίζονται χορτά-

ἔχῃ . Διότι ἐκεῖ ἔτε κακός , ἔτε κα-
κωπυῖν ἔῃ . ἔτε ἐραιπύθῃ ἔῃ , ἔτε
ἐραυπέμευθῃ . ἀλλὰ μηδεμία ἄλλη
ἀτοπία τῆς ἀμάρτίας , ἐκεῖ καμία
πτωχεία δὲν ἔῃ , καμία ἀπορεπεία
δὲν ἔῃ , μαλλωμμ μηδένα . μηδε-
μία κακία . μηδεμία κατηγορεία . μη-
δένας φόβθῃ . μηδεμία ἀταξία . μη-
δεμία παῖδδσις . μηδεμία ἀμφιβο-
λία . μηδεμία βιά . μηδεμία ἔχθρα .
μάλιστα ἐκεῖ εἰς αὐτὴν μεγάλη . ἀγάπη
τῆς αἰσῆς . ἀλαλαγμός ἔ δέξα παστο-
τωνὴ χωεῖς τέλος . βεβαία ἀν᾽ ἀπαυ-
σις καὶ χαρὰ πάντοτε ἐν πνέματι
αἰῶν .

Περὶ τῆς χαρᾶς τῆς ὁδοδείσεως .
Κεφαλ. ζ .

Ω Καλότυχος ὁ πᾶς θέλω εἶσαι ἐάν
ἀκέσω τὰς Γλυκυτάτοις τῆς πο-
γιτῆρ σε ὕμνος . ταῖς μετ᾽ ἱρροῖς αὐ-
B δαῖς

24 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

τὸν χειμάρρου τῆς θυφῆς σε ποταῖς
 αὐτῷ. καλὸ τυχερὴ ἢ σωφροσύνη τῇ πο-
 λιτῇ τῷ ἔραν. καὶ δοξασμένη ἐορ-
 τὴ ἐκείνων ὅπῃ ὁπιστρέφον εἰς ἐσένα,
 ὑπὸ τὸν λυπητερον τῆς ζωνητίας κό-
 πον, εἰς τὴν θυφερότητα τῆς δ' ἡμορ-
 φίας, καὶ εἰς τὴν ὠραϊότητά πάσης
 ἐλλάμψεως, καὶ εἰς τὴν ἀξίαν πά-
 σης δ' ὠρεπείας, εἰς τὸν ὁποῖον τόπον
 σὲ βλέπουν αἰτέμα ὅλοι σε οἱ πο-
 λίταις. ἐκεῖ παντάπασιν δὲν ἀκείτῃ
 ἔποτες ὅπῃ νὰ συγχύζη τὸν νοῦν,
 πὶ φαλμαδίας, πὶ μελωδίας, ὅποια
 ὄργανα ἀτρυφότητος φάλλον) ἐκεῖ.
 σημαίνουσιν ἐκεῖ πάντα τὰ μεγίστοα
 τῇ ἡμῶν ὄργανα. γλυκυτάτη μελω-
 δία τῇ ἀγγέλων. ἄσματ' ἀσμάτων
 θαυμαστά. τὰ ὅποια εἰς δόξαν καὶ
 πρὶν ἐδικλῶ σε φάλλοντα ὑπὸ τοῦ
 πολίταις τῇ ἔραν. πικράδα καὶ πᾶ-
 σα ἄλλης λογῆς σκληροσύνη τῆς
 ῥολῆς εἰς τὴν χάραν σε τόπον δὲν

δεῖ νὰ ἀπαραισῶ ὅλα ἐτέτα καὶ νὰ
 δράμω εἰς ἐσένα, νὰ κολληθῶ εἰς
 ἐσένα καὶ μόνον ἐσένα νὰ λογιάζω.
 καλὸ τυχερὴ ἡ ψυχὴ ἡ ὁποία ἐλθέθε-
 ρομυρὴ ἀπὸ τὴν γήϊνον φυλακὴν, ἐ-
 λθέσθῃ γυρᾶει τὸν ἔρανόν, ἡ ὁποία
 βλέπει ἐσένα τὸν γλυκύτατον δε-
 σπότην πρὸς ὅσον πρὸς πρὸς ὅσον,
 καὶ ἡ ὁποία δὲν κατὰπονᾶται ἀπὸ
 κακὸν φόβον τῆ θανάτου. δὲν φοβᾶ-
 ται τὸν ἐχθρὸν μήτε τὸν θάνατον.
 διότι ἔχει ἐσένα τὸν εὐσπλαγχνον ἀ-
 φέντην. μάλιστα χαίρει) δεῖ τὴν ἀφθα-
 ρείαν τῆς παντοκτοῦνης δόξης. ἡ σὺν
 εἰ) καὶ βέβαια ἔχοντας ἐσένα τὸν
 ὁποῖον ἀπὸ πολλῆς ἐγύρῃσε τὸ πᾶν-
 τα ἀγάπησε σωφροσυνὴν μέσθῃ
 χροὺς ὅπῃ αἰωνίως ὑμνεῖσιν καὶ ψάλ-
 λουσι μεῖς ὑμνοὺς ὅπου ῥέουσι μέλι καὶ
 γάλα εἰς αἶνον τῆς δόξης σου χριστὲ
 βασιλεῦ ἀγαθὲ Ἰησοῦ. διότι μεθυ-
 σθήσεται ἀπὸ ποιότητος οἴκου σου, ἐ-
 τὸν

ειάσω τὸ βάρος τοῦ σαρκικῶν με ἀ-
 μαρτιῶν, καὶ τοῦ γήινων ὀρέξεων. αἰ-
 κυειδίστη τὴν σάρκα ἢ ψυχὴ. τὴν
 ψυχὴν ὁ λόγος, μετὸν λόγον τῆς
 χάριτός σου ὅτι μετὸ δέλημά σου, ὅτι
 ὑπὸ μέσση ὅτι ἀπ' ἐξω ὑποτάξαι με εἰς
 τὸ δέλημά σου. δός μου χάριν νὰ σὲ
 δοξάσῃ ἡ καρδιά μου καὶ ἡ γλῶσσα
 μου ὅτι πάντα τὰ ὅσα μου. πλάτυνον
 τὸν λογισμόν μου, ψήλωσε τὸ ὄμμα-
 τι τῆς καρδίας μου, ἀφορμὴν εἶχε νὰ
 σηκωθῇ μετὸν λογισμόν τὸ πνεῦ-
 μα μου, ὅτι νὰ σὲ γένηται παντοτυ-
 νὴν σοφίαν ὅπως δέσμεται εἰς τὰ πά-
 ντα ὅλα.

Περὶ τῆς εὐτυχίας τῆς ψυχῆς ἐλπί-
 στερωμένης ὑπὸ τὴν παντοτυ-
 νὴν φυλακὴν. Κεφ. 5.

Α Ὡς με ὡρακαλῶ ὑπὸ τὰ
 δεσμά ὅπως με συσφίγγουσιν.
 εἶχε

Ἐὰ τῆς θυφῆς σε δεῖ νὰ ἀλησμονή-
 σω αὐτὰ τὰ πρὸς καιρὰ. ὁκνῶ καὶ
 ἐντρέπομαι νὰ πιάχω αὐτὰ ὅπῃ κά-
 μνει ὁ κόσμος. λυπητερόν με εἶ-
 ἵκεῖνο ὅπῃ βλέπω, βαρὺ μὲ φαίνε-
 ται καὶ πρᾶγμα ὅπῃ ἀκούω δεῖ
 πρὸς καιρὰ. βοήθησόν μοι κύριε ὁ
 Θεός μου καὶ δὸς ἀφροσύνην εἰς τὴν
 καρδίαν μου. ἔλα εἰς ἐμὲ δεῖ νὰ σε
 ἰδῶ. ἀλλὰ σκυὸς εἶμι ὁ οἰκτὴ τῆς
 ψυχῆς μου ὥστε νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτὴν ὁ
 νὰ ἐξαπλωθῇ ἀπὸ ἐσένα. χαλασμέ-
 νος εἶμι ξανάκτισέ τον. παλλα ἔχῃ
 ὅπῃ δὲν ἀρέσκει τῇ ὀμματαίᾳ σου.
 ὁμολογῶ, καὶ τὸ ἡξάλω. ἀμὴ ποῖ-
 τικὸ θέλει, ἢ πρὸς τίνα καλήτερά
 νὰ φωνάζω, ὅ ἀπὸ τῆς κρυφίᾳ μου
 καθάρισόν με. καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων
 φῆσαι τῷ δέλε σου. κράμε με ὡ γλυ-
 κύτατε χριστε, κράμε με σὲ πᾶσα κα-
 λῶ ὡ ἀγαθὲ Ἰησοῦ δεῖ τὴν ἀγάπην
 σε καὶ τὴν ὀπιθυμίαν σε, νὰ ἀπα-
 ριάσω

σκέψω ἡμαῖς ἀνατολή ὅξ ὑψοίς ,
 φέρσαςζε καὶ μὲ ἀνείξου τῷ ταλαί-
 πωρου δὲα νὰ σέβω εἰς ἐσένα μὲ ἐ-
 λείψα δὲα βήματα , νὰ ἀναπαυθῶ
 εἰς ἐσένα , ὅ νὰ δευσιπῶ ἀπὸ ἐσένα
 τὸν ἐραῖον ἄρτον διότι ἐσὺ ἦσαι
 ὁ ἄρτος καὶ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς . σὺ τὸ
 φῶς τῆς παύσεως λήμψεως . ἐσὺ
 ἦσαι τὰ πάντα ἀπὸ τὰ ὅποια ζῆσιν
 οἱ καλοὶ ὅπῃ σὲ ἀγαπῶσιν .

Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς .

Κεφ. ε.

Ω Θεέ τὸ φῶς τῆς καρδιῶν ὅπῃ σὲ
 βλέπουσι , καὶ ζωὴ τῆς ψυχῶν
 ὅπῃ σὲ ἀγαπῶσιν . καὶ δυνάμεις τῆς
 λογισμῶν ὅπῃ σὲ ζητῶσιν . δός μου
 χάριν νὰ ἦμαι πάντα ἀκουμβισμῶν
 καὶ κολλημῶν εἰς τὴν ἀγάπην σου .
 ἔλα ὡς καλῶ εἰς τὴν καρδίαν με
 ὅ μόνον ἀντὶ ἀπὸ τῆς ποιότη-
 τος

αὐτὸ δὲ λείη πάντοτε ὁ νοῦς μου. πάντῃ
 εἰς ἐσένα αὐτὸ ἀναπνέη ἡ ζωνητία μου.
 αὐτὸ ἄψιν εἰς τὴν ἀγάπην σου ἡ καρ-
 δια μου. εἰς ἐσένα Θεέ μου αὐτὸ ἀναπαυ-
 τή ἡ ψυχή μου. ἐσένα αὐτὸ λογιάζη, καὶ
 μετὰ τὴν ἐκστασιν τῆς νύκτος αὐτὸ ψάλλῃ ὁ δὺν
 ὕμνοίς σου ἐν ἀλλαγαῖς. αὐτὸ αὐτὸ
 εἰς ἡ παρηγορία μου εἰς αὐτὴν ἡ ἐξο-
 ρείαν μου. αὐτὸ δὲ ῥάμη ὁ νοῦς μου ὑπὸ
 τὴν σκέπην τῆς πτερύγων σου. ὑπὸ τὸν
 καύσωνα τῆς λογισμῶν τῆς αἰῶνος τέ-
 τε. αὐτὸ ἀναπαυθῇ εἰς ἐσένα ἡ καρδία
 μου, καρδία μέγα πέλαγος φεσκομέ-
 νον ὑπὸ τὰ κύματα. ὦ πλέσιε ὁ λο-
 γῶν τῆς θαλῶν φαγητῆς τῆς ἀνωτέ-
 ρας χρητασιαῖς πλουσιοπάροχε Θεέ.
 δὸς τροφὴν τῆς κοπιασμῶν. στείλαζε
 τὸν σφοδρισμῶν, ἐλθέ θέρωσε τὸν
 σπλάβον, ἐξασμῆξε τὸν χωρισμέ-
 νον. ἰδοὺ ἵσταται παρὰ τῆς πυλῶν καὶ
 κρείε. δὸς τὰ σπλάγχνα τῆς οἰκτρημῶν
 σε (δέομάς σε) μετὰ ὁποίοις ἐπε-
 σκέ-

18 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

πωρος ὑπομύει. χαίρει καὶ τὸ ὀλίγον
 ἐκεῖνο ὅπερ ζῇ. ὅπου δὲν σὲ ἀγα-
 πᾶ Θεέ μου. ὅπου μὴ ἐτᾶ νὰ ζήσῃ
 ὅχι διὰ τ' ἐσένα κύριε τίποτες δὲν
 εἶ) καὶ διὰ ἐδεήποτες λογιάζεται.
 ὅπου δὲν θέλει νὰ ζῇ μετ' ἐσένα
 νεκρὸς εἶ). δὲν γρυχῇ. λωλὸς εἶ). ὦ
 εὐαγγελιστὴς Θεέ. εἰς ἐσένα
 πᾶσι δίδωμαι, καὶ ἐσένα χαρίζομαι.
 διὰ τὸν ὅποιον ζῶ, αἰσθάνομαι. εἰς
 ἐσένα θαρρῶ, ἐλπίζω, ὅ ὅλῳ μου
 τὴν ἐλπίδα ἀνατίθωμι, ὑπὸ τὸν
 ὅποιον ἐλπίζω νὰ ἀναστῇ, νὰ ζήσω,
 καὶ νὰ ἀναπαυθῶ. ἐσένα ὁππῶς
 ποθῶ, ὅ ὡς σκεπῶ. μὲ τὸν ὅποιον
 θέλω μένει, θέλω βασιλεύει, καὶ
 θέλω εἶσθαι μακάριον. ἡ ψυχὴ ὅπου
 δὲν σὲ γρυφεί, δὲν σὲ ἀγαπᾷ. τὸν
 κόσμον ἀγαπᾷ, ταῖς ἀμάρτιας δε-
 λνεί καὶ τῆς κακοσύνῃς ὑποτάσσεται,
 ποτὲ δὲν ἡσυχάζει. βέβαια
 ποτὲ δὲν εἶ). ὦ εὐαγγελε. ἐσένα
 αἰ

Περὶ τῆς ἐλεεινότητος τῆς ψυχῆς
ὡς δὲ ἀγαπᾷ τὸ Χριστόν,

Κεφ. δ.

ΑΣ λάβη πέραν ἡ ψυχὴ μου ὡ-
σαν τὸν αἰτόν. αὐτὸς ὑποτάξῃ,
καὶ μὴ ὑποκρίνηται, αὐτὸς ἀπετάσῃ. Ὡς
ἔλθῃ εἰς τὴν ἀπορέπειαν τοῦ οἴκου σου.
καὶ ὅτε ὅταν ὡς εἰς τὴν ῥάπεζαν τῆς
ἀναπαύσεως τοῦ ἑραγίου πολίτου, αὐτὸς
βόσκειται πληρέστατος ἀπὸ τοῦ κρυ-
φίου σου, ἐν τόπῳ χλόης ὅπου ὕδατος
ἀναπαύσεως. ἐσὺ αὐτὸς ἦσαι ἡ ἀγαλ-
λίασίς μας. ὁ ὅποιος ἦσαι ἡ ἐλπίς,
ἡ σωτηρία, ὁ ἑξουγιούμενός μας. ἐσὺ
αὐτὸς ἦσαι ἡ χαρὰς μας ὁ ὅποιος μέλ-
λεις νὰ ἦσαι ἡ ἀνταμοιβή μας. ἐσένα
αὐτὸς γυρᾷ πάντοτε ἡ ψυχὴ μου. καὶ
δὸς τῆς χάριτος νὰ μὴ λείψῃ ποτὲ γυ-
ρῶντάς σε. κακὸν τὸ ἔπαθον ἡ
ἐλεεινὴ ψυχὴ ὅτε δὲν γυρᾷ μηδὲ
ἀγαπᾷ τὸν Χριστόν. ξερὴ καὶ ταλαί-
πωρος

16 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

γιὰ ὅπῃ σὲ ἀγαπῶ. Ὁ ἀνὴρ ἔχει ὀλίγον
 δόξας με χάριν νὰ σὲ ἀγαπήσω. ὡς
 σότερον. κρατηθῶμαι ἡμῶν ἀπὸ τὴν
 ἀγάπην σου. ἀνὰ φῶς εἰς τὴν ὁπτι-
 μίαν σου. ὁφθαλμοί μου εἰς τὴν γλυκύ-
 τητά σου. καὶ εἰς τὴν ἐνδύμνησιν σου.
 γιὰ ὅπῃ ὥστε ὁ νῦν μου ἀνὰ σκιάζει, ὁ
 καὶ τὴν ἀδελφότητά σου μετὰ καλω-
 συνῶν, τῆς σαρκὸς τὸ φορτίον ὀλιγώ-
 τερον μὲ βαρύνει. ὁ δόρυβος τῆς λο-
 γισμῶν με παύει. τὸ βάρος τῆς θα-
 νάτης, καὶ τῆς ἀλατωρείας, δὲν με
 ἀχαρμαίνου καὶ τὴν συνήθειάν των.
 σιωπῶνται ὅλα, ὅλα ἡσυχάζουν.
 ἡ καρδιά ἀνάφτει, ἡ ψυχὴ χαίρεται,
 ἡ μνήμη θρέφεται, ὁ νῦν λάμπει, ὁ
 καὶ ὅλον τὸ πνεῦμα ἀνὰ πῶντας ἀπὸ
 τὴν ὁπτιθυμίαν ὅπῃ ἔχει εἰς τὸ νὰ
 σὲ ἰδῇ, γνωιῶναι πῶς σύρεται εἰς τὸ
 νὰ ἀγαπᾷ τὰ ἀόρατα.

χιὼ με νὰ τὴν ἐτοιμάσῃς διὰ νὰ σὲ
 καταλάβῃ ὑπὸ τὴν ὀπιθυμίαν ὅπως
 θέλεις πνέσκειν εἰς ἐνείκῳ . σέβαν
 ὡς ἀγαθὸν εἰς ἐνείκῳ , καὶ συναρ-
 μοσέτω εἰς τὴν λόγον σε διὰ νὰ τὴν
 ἔχῃς , τὴν ὁποῖαν ἔπλαστες , καὶ αἰέ-
 πλαστες . διὰ νὰ σὲ ἔχω ὡς ἀνὴρ σὴν
 δι ἐπάνω εἰς τὴν καρδίαν μου . πα-
 ρακαλῶ σε φιλεῖν θερπόμενα θεὸς μὴ
 μὲ ἀφήσῃς ὅταν σε ὀπιθυμιᾷ ἐ-
 παιδὴ καὶ ὀριχθῇ νὰ σὲ κραῖξω μὲ ἐ-
 κραξες , καὶ μὲ ἐγυρεφες . διὰ νὰ σὲ
 γυρέψω ἐγὼ ὁ δὲ λόγος σε . ζητῶντας
 νὰ σὲ εὕρῃ , καὶ εὐρίσκωντάς νὰ σὲ ἀ-
 γαπήσω ἐζητήσά σε κύριε καὶ σὲ ἡῶρα .
 ὀπιθυμῶ νὰ σε ἀγαπήσω . αἴξῃσε
 τὴν ὀπιθυμίαν με ὅς με εἶπ ζη-
 τῶ . διότι καλὰ ἔ νὰ με εἰδίδῃς ὅσας
 ἔπλαστες , δὲν σώνουσι τὴν δόξαν σου ,
 ἀλλὰ δὲν τὴν δώσης καὶ τὸν ἑμαυτὸν σε .
 ὅς με λοιπὸν τὸν ἑαυτὸν σε κύριε
 ὁ Θεός μου . ἀπόδοσέ με τὴν λόγον σε ,
 γὰρ

14 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

μίζεις μερικῶς ἓνα πρὸς ἓνα . ἀλλὰ
μηδὲ τὸ βάζομεν ποτὲ εἰς τὸν
νοῦν μας ὅτι τὰ μεγαλήτερα πλά-
σματ' αὐτῷ τὸ μεγαλεῖον ὅπως ἔχουσιν
εἰς τὸ λόγῳ των νὰ μετέχουσιν καὶ ὑπὸ
ἑσένα πρῶτοςτέρον ὡς ὅτι ὅπως ἔχεν
τὰ μικρά, ταῦτά τὰ μεγάλα πλιό-
τερον, καὶ τὰ μικρά ὀλιγώτερον . ὄν-
τας ἐσὺ ὅλος εἰς ὅλα, καὶ ὅλα εἰς
ἑσένα .

Περὶ τῆς ὀπθυμίας ὅπως ἔχῃ
ἡ ψυχὴ ὅταν αἰσθάνεται
τὸ Θεῷ . Κεφ. γ.

Η Δυναμία σε ὅλα τὰ πρῶτα
καὶ δὲν ἐμπορεῖ κατὰ νὰ εὐ-
ρη ζόπον πῶς νὰ φύγῃ τὴν παντο-
δυναμίαν σε . Οποῖον ἔλεων δὲν σὲ
ἔχῃ ὀρμησμοῦν νὰ σὲ φύγῃ δὲν δύ-
νεται . Ἐσένα λοιπὸν ἀσπληγχι-
κῶς τὰς Θεῷ ὀπθυμιασθῆναι εἰς τὴν ψυ-
χὴν

ὄντες· μόνον μετὸ νὰ θῇσῃς τὰ ἔκα-
 μες· ὁ ὁποῖός ἔχει ὅλον τὸ πλάσμα
 σε χωρὶς νὰ ἔχῃς χρεῖαν ἀπὸ ἐκεῖνο,
 χωρὶς κόπον τὸ κυβερναῖ· χωρὶς νὰ
 βαρυθῇς τὸ ὁδηγᾷ, καὶ δὲν εἶ
 κανένα πρᾶγμα ὅπως νὰ συγχύζη
 τὴν τάξιν τῶ ὀλισμῶ σε, μήτε εἰς τὰ
 μεγάλα, μήτε εἰς τὰ μικρὰ πρᾶγ-
 ματα· ἐσὺ δεικνύσαι εἰς ὅλους ὅν-
 τες, χωρὶς νὰ εἶσαι εἰς τόπον, ὅ-
 ὅλα τὰ πρᾶγματα χωρὶς νὰ πρᾶξε-
 σαι· πάντα χεῖ παρὼν χωρὶς θεῶν
 κίνησιν· ὅ κακῶς αἰτία δὲν ἦσαι, μήτε
 ἐμπορεῖς νὰ τὸ κάμῃς ἐσὺ ὅπως δύ-
 νασαι τὰ πάντα· καὶ ὅσα ἔκαμες πο-
 τε δὲν ἐμετάνοιωσες· ἡ δυνάμις σου
 ὅλα τὰ κυβερνᾷ, ὅλα τὰ ὁδηγᾷ, ὅλα
 τὰ γερμίζει ὅσα ἐκπύει· καὶ νὰ λέγωμεν
 πῶς ὅλα τὰ γερμίζει· δὲν γερμοῦμεν ὅτι ἐκεῖνα σὲ πρᾶξε-
 χου, διότι μάλιστα ἐκεῖνα πρᾶξε-
 χεται ἀπὸ ἐσένα· ὅχι νὰ τὰ γε-
 μίζεις

12 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

τῆς τὰ πνευμαίνεισιν ὅλα, ἐπει-
 δὴ ἔτε νὰ χιανῇς ἐμπορεῖς, ἔτε νὰ
 μοιρασθῇς. διότι καὶ ἀλήθειαν ἕνα
 ἦσαι ἔτε εἰς μέρη κόπτεσαι, μόνον ὁ-
 λὸν ὅλον τὸν κόσμον κρατεῖς, ὅλον
 τὸν γαμίζεις, ὅλον τὸν φωτίζεις, καὶ
 τὸν ὑποβάσας. ἀλλ' ὅλος ὁ κόσμος ἐ-
 γαμίζει βιβλία, ὁ ἀδιδήγητός σε σο-
 φία δὲν ἐμπόρει νὰ διηγηθῇ. διότι
 ἀφρατος καὶ ἀλήθειαν ἦσαι, καὶ αἰετ-
 διήγηται, ὅ δὲν βολῇ καμίας λο-
 γῆς ἔτε νὰ σὲ γράψῃ κανεὶς, ἔτε νὰ
 σὲ συμπεραίνει. ἐσὺ ἦσαι πηγὴ τῆς
 θείας φωτός, ὅ τῆς παντοκτονίας ἐλ-
 λάμψεως ἡλίου. μέγας ἦσαι χωρὶς
 ποσότητα. ὅ δὲν τέτο ἀμέξος. κα-
 λὸς χωρὶς ποιότητα, καὶ δὲν τέτο ἀ-
 ληθὲς καὶ ἄκρος ἀγαθόν. καὶ εἰς
 ἀγαθὸς εἰμὶ σὺ μόνος, τῆς ὁποίας τὸ
 θέλημα ἔργον εἶ, τῆς ὁποίας τὸ θέ-
 λειν τὸ αὐτὸ εἶ, καὶ πᾶσι δυνάσται.
 ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἔκαμες ἐκ τῆς μὴ
 οὐσίας

ΑΓΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤ. ΙΙ

πων ἦσαι μακρὰ. Ἐν δὲ ὑπὸ ἐκείῃ ὅπῃ
 μακρὰ πάλιν δὲν λείπεις. Διότι
 ἐκείῃ ὅπῃ δὲν ἦσαι μετὰ τὴν χάριν σου
 ἦσαι παρὸν μετὰ τὴν ἐκδίκησίν σου.
 Πανταχῇ παρὸν ἦσαι, καὶ μὴ βιάσ-
 ῃς ἐμπορεῖς καὶ νὰ σε εὕρῃ. ὅταν γέ-
 νῃς σε ἀκολοῦθῃ μὲν καὶ νὰ σε φθά-
 σω μὲν δὲν ἐμπορεῖ μὲν. ὅλα τὰ κρα-
 τῆς, ὅλα τὰ γερμίζεις, ὅλα τὰ ἀγκα-
 λιάζεις, ὅλα τὰ ὑποβαίνεις, ὅλα τὰ
 βασαῖς. ἐσὺ τῇ πτωχῇ ταῖς καρδίαις
 ταῖς διδάσκεις χωρὶς λόγιων κτύπον.
 ἐσὺ εἰς τόπον δὲν ξαπλώνεις, μηδὲ
 μετὸν καμρόν ἀλλάσσεις. ἔτε σιμώ-
 νεις ἔτε μακραίνεις.

Περὶ τῆς ἀδελφότητος σοφίας τῆς
 Θεῆς. Κεφ. β.

ΦΩς οἱ κῶν ἀπερόσιτον τὸν ὁποῖόν
 εἶδεις ἰδεῖν ἀνθρώπων ἔτε ἰδεῖν
 δυνάται. ἡσυχος εἰς τὸν λόγον σου. πάν-
 τη-

ΙΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

ζώνοντας μὴ ἔχοντας ἀπὸ κανένα
 παῖτα χρεία. γυρδώντας καλὰ ἐ
 ἵποτις νὰ μὲν σὲ λείπη. ἀγαπών-
 τας δὲν κι ἄζεις. ζηλοῖς καὶ ἦσαι βέ-
 βαιος. μετ' ἀνοιώνεις καὶ δὲν ληπᾶται.
 ὀρμίζεσαι καὶ ἦσαι ἡ αὐτὴ ἡμερότης.
 τὰ ἔργα σε ἀλλάσσεις καὶ τὴν βελιῶ
 σε δὲν τὴν ἀλλάσσεις. ἀπολαμβάνεις
 ἐκείνο ὅπου δίδεις ἀμὴ ποτὲ δὲν
 τὸ ἔχαστες. πτωχὸς ποτὲ ἦσαι καὶ χαί-
 ρεσαι ὅταν κερδαίνῃς. ποτὲ φιλαρ-
 γυρος δὲν ἦσαι καὶ δαΐσορον γυρδείς.
 πειρασότερον δίδεις ὡς πρὸς χρεω-
 εῖς, μάλιστα παύσαν σὲ χερρίζου
 δὲ νὰ χρεωστῇς. καὶ ποῖθ' ἔχῃ κά-
 ποιον τὸ ὅπῃ νὰ μὲν εἶδ' ἐδίδεν σε.
 ἀποδίδεις τὸ χρέος σε μὴ χρεωστών-
 τας κατενὸς ἵποτες. ὁ ὅποιος παρ-
 τῆθαι ἦσαι. ἐ παρτῆθαι ὄρος. γυ-
 κᾶσαι καὶ δὲν βλέπεις. ὁ ὅποιος
 ἀπὸ πέπεης δὲν λείπεις. καὶ ὁμῶς
 ἀπὸ τοῦ λογιμῆς τῆς κακῶν ἀνθρώ-
 πων

ἀν' ἀπαυσις εἰς αὐταῖς τῆς βασιλείας.
 ἐσένα λοιπὸν ἐπιθυμητὸν με ἐπι-
 καλιῶμαι. εἰς ἐσένα με ὁλῶ με τὴν
 καρδίαν κραυγῇ μεγάλῃ. καὶ ὅταν
 σὲ ἐπικαλιῶμαι βέβαια ἐσένα εἰς ἡ
 ἐμαυτὸν με ἐπικαλιῶμαι. καὶ ἀν' ἐσὺ
 δὲν ἥσου εἰς ἐμὴν ἐγὼ παντὰ πα-
 σὶ δὲν ἡμῶν, καὶ ἀν' ἐγὼ δὲν ἡμῶν
 εἰς ἐσὲν, ἐσὺ εἰς ἐμὴν δὲν ἥσου.

Περὶ τῆς θαυμαστῆς τῆ Θεῶ
 εὐσίας. Κεφ. α.

Εἰς ἐμὴν εἰσαὶ ὅτι εἰς τὴν μὴ-
 μῶν με μὴν. με ἐκείνῳ σὲ
 ἐγνώρισα. ὅτι εἰς ἐκείνῳ σὲ δέξομαι
 ὅταν σὲ ἐνθυμῶμαι καὶ ἀφραίνομαι
 εἰς ἐσένα, ὅτι τ' ἐσένα ὅτι εἰς τὰ παύ-
 τα, δι' εἰς τὰ παύτα, ὅτι εἰς ὅτι παύ-
 τα. σὺ κύριε ἀναπληροῖς ἐρατὸν καὶ
 γλῶσσο, βασῶντας ὅλα χεῖς βάρος,
 γμίζωντας ὅλα χεῖς ἀποκλεισμον.
 πάντα ἐνεργῶν, πάντα ἡσυχίας. μας

8 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

τομονβιβλίον ὑπὸ τὰ σοφὰ καὶ καλ-
 λωπισμῶνα λόγια τοῦ ἁγίων πατέ-
 ρων, διὰ τὸν λόγον καὶ Θεὸν με, καὶ
 νὰ τὸ βαστῶ πάντα ἀντάμα με. τὸ
 ὁποῖον ἐγχερίδιον διεβάζωντας το
 ὅσαις βολαῖ. κρυάινω εἰς τὴν ἀγά-
 πην τε νὰ ἀνάφτω ὡσὰν ὑπὸ τὴν φω-
 τιστὴν πάλιν εἰς ἐκείνῳ. Εἰς τὴν
 Θεέ με, τὸν ὁποῖον ζητῶ, τὸν ὁποῖον
 ἀγαπῶ, τὸν ὁποῖον καὶ με καρδίαν
 καὶ με σῶμα, ὅσον δύναμη δοξά-
 ζω καὶ περισκαυῶ. ὁ νῦν με ἀς εἶ
 ἀλαβῆς εἰς ἐσένα. ἀς ἀνάφτει εἰς
 τὴν ἀγάπην σε. εἰς ἐσένα ἀναπνέει,
 εἰς ἐσέν ἀνασάνει. ἐσένα μόνον ὅπι-
 θυμᾷ νὰ ἰδῇ. γλυκύτερον παῖγμα
 καίνα δὲν ἔχῃ ὡσὰν νὰ μιλή διὰ τ'
 ἐσένα. νὰ ἀκῆ διὰ τ' ἐσένα, διὰ τ' ἐ-
 σένα νὰ γράφῃ. διὰ τ' ἐσένα νὰ διχα-
 λέγῃ. τὸ δόξαν σε συχνὰ νὰ ἐνθυ-
 μᾷ εἰς τὴν καρδίαν τε. διὰ νὰ με εἶ
 ἡ γλυκεία σε ἐνθύμητις κάποια με
 ἀνά-

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ

ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΓΓΟΥΣΤΙΝΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΠΠΩΝΗΣ

Εγχείδιον.

Παιδὴ καὶ ἡμεῖς ἐν
βαλιδύοι ἐν μεσῶ
τῇ παρίδων, Ἐ ἐν
ἀπολία κρυαίνο-
μεν ὑπὸ τῆς ἐρά-
νιον ὀπιθυμίας, διὰ τὸ ὅποῖον ἔχμεν
χρεῖαν ὑπὸ συχλὺ βοήθειαν διὰ νὰ
ἐξυπνῶμεν, Ἐ ὅταν ὑποκείμενῶμεν νὰ
τρέχομεν εἰς τὸν Θεόν μας ὁ ὅποῖος
εἶναι τὸ ἀληθινὸν Ἐ ἀκρον ἀγαθὸν.
ἐξαι τῆτο ὅχι μὲ πρὸληψιν αὐθα-
δίας, ἀμὴ μὲ μεγάλῳ τῷ Θεῷ με
ἀγάπῳ ἐβαλθηκα νὰ κῆμω τὸ
βιβλιόπελον ἐτῆτο εἰς δόξαν ἐδι-
κλώ τε. μὲ σκοπὸν νὰ κῆμω ἕνα σω-

κραν' ἐδὲ ὀλίγω ἔχουσιν μέμνηται,
 πάντα κήλων σείων, καὶ πάντα ἐν δα-
 τέρω θέμεν, ὅπως αὖ τὰ τῆς ἱεραῆς
 συνάξεως ἡμέραν ἐξ ἡμέρας γήνοιτο
 βήτιω· ἔτι δ' ἐπεσήκεσαν ἀφικέτο
 τῆς ἰότητος. τέτο γὰρ γλώσση ἐκφύω
 τὸ θυχερόν. αὖθ' ὦν ὡς πᾶσι φι-
 λήμεν, καὶ ὡς πᾶσι βίωσιν
 ἔτι ἐπαυρόν. ὑπολαμβάνω δὲ ὡς, εἰ
 (σὺ γὰρ ἀντιποιεμένης) τυποῖς τὸ σύγ-
 γραμμα ἐκδοθῇ, καὶ μικρὸν ὅσον ἐκεί-
 νου διερχομένης ἀφῆλθῃ, ὅσα τε εἰς
 σωτηρίαν ἀνήκει τῇ ψυχῇ. Κατὰ νύ-
 ξος γὰρ πέει, ἔτι δ' ὡς Θεὸν ἀγά-
 πης τε ἔτι μῆτις (κατ' ἐμὴν κριτικὴν),
 ἐδείξαι αὖ εὐρη κρείσσον τέτε ζητῶ, ἐδ'
 αὖ ὅτι πλεῖστα τὰ ἱερῶν αἰδουμένων, ἀνελι-
 ξάμενος εἴη σὺ δάσμα. Εὐρῶσο-
 Εν Ρώμῃ αχλς.

Τῆς αἰδεσιμότητός σε Τάπηνος δῆλος

Νεόφυτος ὁ Ροδιός.

ΚΑΙ ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΩ

ΚΥΡΙΩ

ΦΡΑΓΓΙΣΚΩ ΙΓΓΟΛΙ

Τῷ ἀσηκρήτης τῆς ἱεραῆς τοῦ τῆς
πίσεως ὁπίδοσιν σικαζέως
χαίρειν.

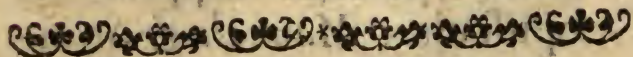
ΤΟ ΤΩ ἱερῷ Αὐγασίνε ψυχοφε-
λές τετι ἐγχαείδιον, κτῆ το
σὺν ὁπίτασμα, ἀνδρῶν ἀρεταί, ὁ σφω-
τατε Ιγγολι, εἰς τὴν ἐλλύων κοινῶ
δράλεκτον δὲ πορθμδ'σαςτες, σοὶ τῷ-
το δῶρον ὁλίγον τε φίλον τε προσί-
σφιν, ἐκρίνα μὲν ἐκ ἀναξίον. σοὶ φημὶ τῷ
πρὸς τῷ ἡμετέρῃ γνῶς ἐς τὰ κρείττω
προσκοπῶν, ὅτι μάλιστα ἐπεδακόπι
ὁ μὲν ὁ σφωδάζοντι, ὁ τοῦ πολλῶ
τῷ ἐκείνε ὁνησιν ποιημῶν. ἐὼν τοῦ τῷ
ἄλλων λεγῶν ἐθνῶν, ὧν ἔνεκα πόνας
πολλὰς, ἀγρυπνίας πολλὰς, ὁ ἐμ-

Natione ex clarissima catho-
licaque Diui Augustini do-
ctrina. Datum Romæ, No-
nas Augusti, 1637.

Leo Allatius.

Imprimatur

*F. Nicolaus Riccardius Sac.
Pal. Apost. Magister Ord.
Prædicatorum.*

Imprimatur iterum,

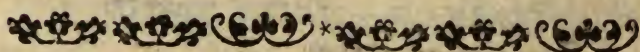
Fr. P. Manardus Mag.

& Reuerendiss. P. M.

S. P. A. socius.

Imprimatur si placet Reue-
rendiss. P.M.S.Pal.Apost.

Ioannes Bapt. de Alterijs V. G.

M Andante Reuerendiss.P.
F. Nicolao S.Pal. Apost.
Magistro, legi Diui Augu-
stini Episcopi Hipponensis
opuscula, *Manuale & Solilo-
quium*, à Reuerendo P. Neo-
phyto Rhodino Ordinis S.
Basilij, bona fide, & elegan-
tia, qua fieri potuit in Græ-
cam communem linguam
conuersa. Digna censeo quæ
typis edantur ad excitandos
diuini amoris igniculos in ea

THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

~~ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑ~~
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ

ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΠΠΩΝΗΣ

Ευχθείς σου.

Εἰς τὴν κοινὴν τῆς Ρωμᾶν γλῶσσαν
μετεφράσθη ὑπὸ Νεοφύτου
Ροδίνου τῆς Κυπρίου.

S. P. N.
AUGUSTINI
EPISCOPI HIPPONENSIS

Manuale

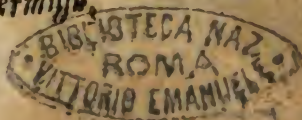
In communem Græcorum lin-
guam conuersum

à

Neophyto Rhodino Cyprio.

ROMÆ, Typis S. Cong. de Propaganda
Fide 1671.

Superiorum permisso.

Amiochi - 20

2

